Наш ДІМ

4
2002

Для тих, хто будує або вже має оселю

Оригінальний проект котеджу – мрія багатьох забудовників!

Читайте у цьому номері:

Плани на стор.9

Опалення домівки

Облаштування дачі

Поради господині

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ – ОБЛАШТУВАННЯ ОСЕЛЬ, ОБЛАДНАННЯ ТЕПЛИЦЬ, І НЕ ТІЛЬКИ!

Вибираємо оселю з мансардою

Цей будинок (рис. 1,2) розрахований для спорудження у середній смузі України. Каркасна конструкція з кам'яним облицюванням першого поверху має традиційне виконання: цегельний низ - дерев'яний верх. Високий напіввальмовий дах з розташованим під ним мансардним поверхом, повне кам'яне облицювання міжвіконних простінків, оригінальне вирішення віконних і дверних плетінь надають будівлі закінченості архітектурного рішення.

Планування

З тамбура (рис. 3), що дозволяє заощаджувати тепло, ви потрапляєте у передпокій, зліва від якого знаходиться туалет, а праворуч - сходи, які ведуть на другий поверх. Під сходами досить місця для розміщення гардероба. Широкі двостулкові двері ведуть у просторе житлове приміщення кутової форми. Ліворуч розміщена відкрита кухня, відділена від їдальні високою тумбою-стійкою. Із зони кухні можна пройти в господарське приміщення, де знаходиться опалювальний котел з бойлером і пральною машиною.

Зона їдальні плавно переходить у вітальню, де між вікнами встановлений масивний, від підлоги до стелі, камін. У вітальні можна розмістити м'які меблі, журнальний столик, телевізор. Тут же знаходиться другий вхід, що веде на відкриту терасу і садову ділянку.

На другому поверсі знаходяться три спальні, роздільні ванна й туалет з невеликим підсобним приміщенням. Сходи на другий поверх і хол мають природне освітлення.

Фундамент

У разі спорудження будинку без підвалу роблять морозотривкий фундамент мілкого закладання на піщаній подушці (рис. 4). Він простий і економічний, особливо при високому рівні ґрунтових вод. А за рахунок теплоізоляції, що влаштовується навколо будинку, глибину закладення фундаменту можна зменшити до 0,4...0,5 м.

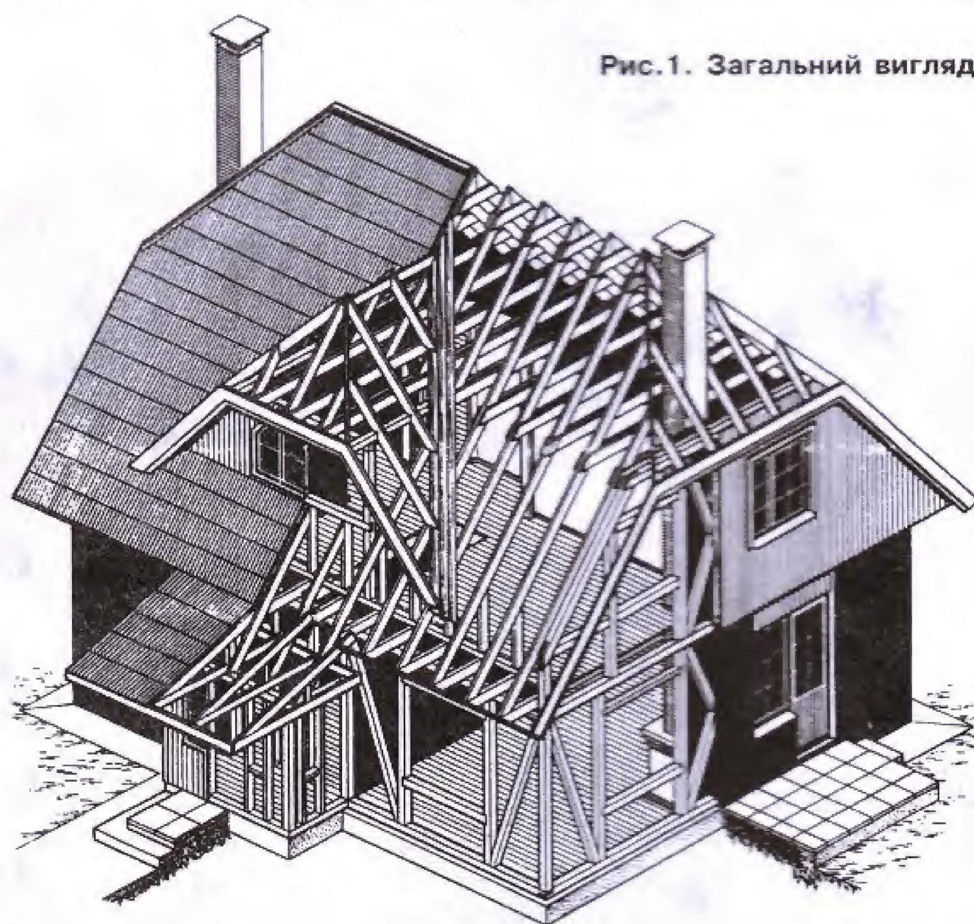

Рис.1. Загальний вигляд

Морозотривкий фундамент роблять у вигляді монолітної залізобетонної плити товщиною 0,15 м. Краї фундаменту роблять товщими (рис. 4) - для більшої твердості.

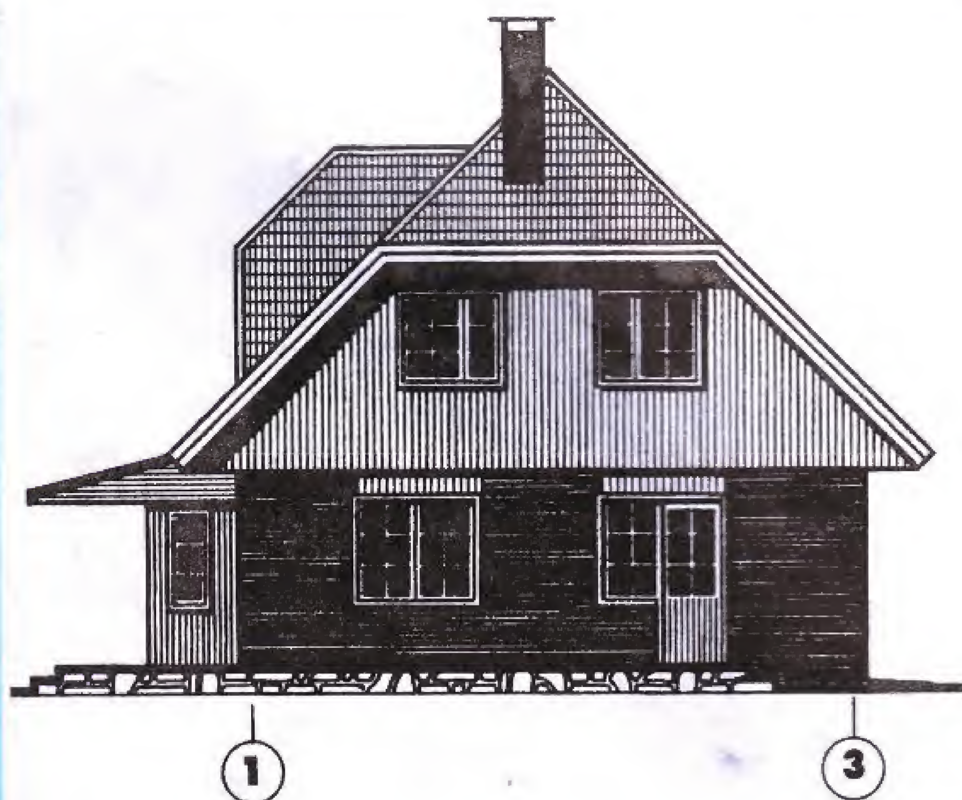
Для захисту від морозу використовують екструзійний пінополістирол "Експол" товщиною 50 мм, що за тепловим опором еквівалентно 850 - 1000 мм цегельної кладки. Закритопориста структура, що забезпечує мінімальне водопоглинання (менше 0,3%), і висока міцність дозволили збільшити довговічність "Експола" у кілька разів і тепер він поза конкуренцією із звичайними пінопластами.

Спорудження фундаменту починають з розмітки котловану й зняття рослинного шару ґрунту. Викопують "корито" котловану вручну точно по розмірах і вертикальних мітках, тому що обсяг земляних робіт невеликий. Материковий ґрунт у цьому випадку краще не порушувати.

Потім роблять піщану подушку. Матеріалом для неї може бути пісок середньої чи великої фракції, дрібний щебінь, котельний шлак. Засипання подушки виконують з пошаровим трамбуванням чи ущільненням за допомогою вібратора.

Потім установлюють опалубку, причому дно вкривають шаром толю чи поліетиленової плівки, щоб цементне "молоко" бетонної суміші не йшло в пісок. Якщо цього не зробити, міцність і щільність монолітного бетону значно знизиться і він буде відшаровуватися.

Після цього укладають арматуру і потім

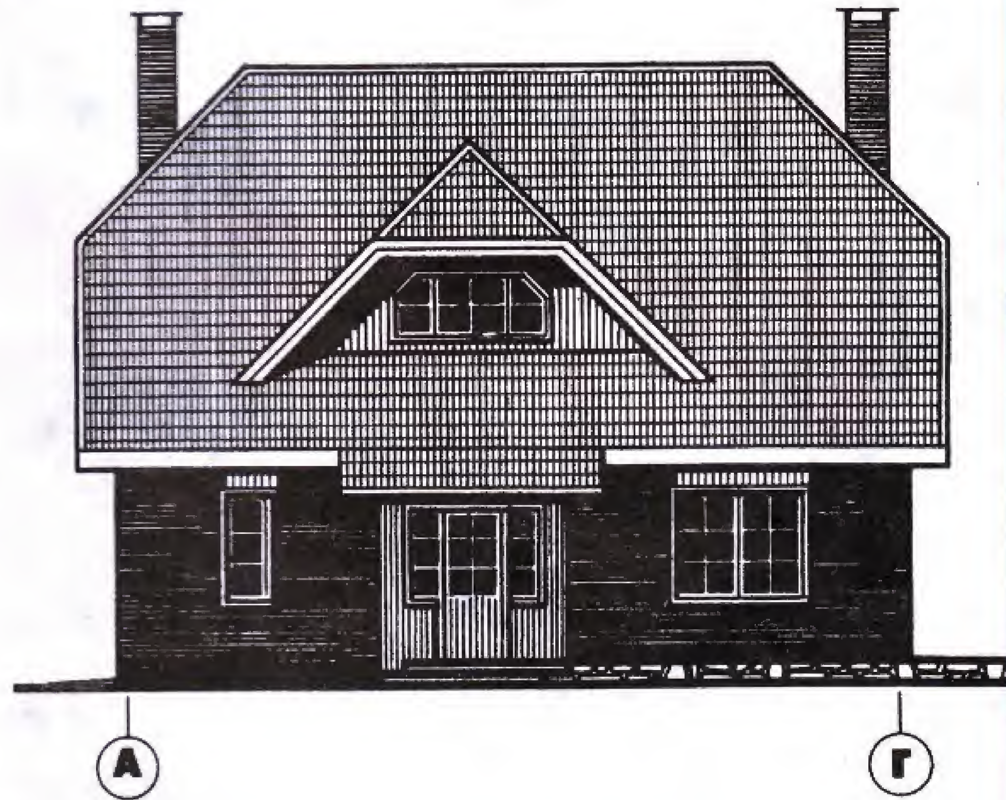
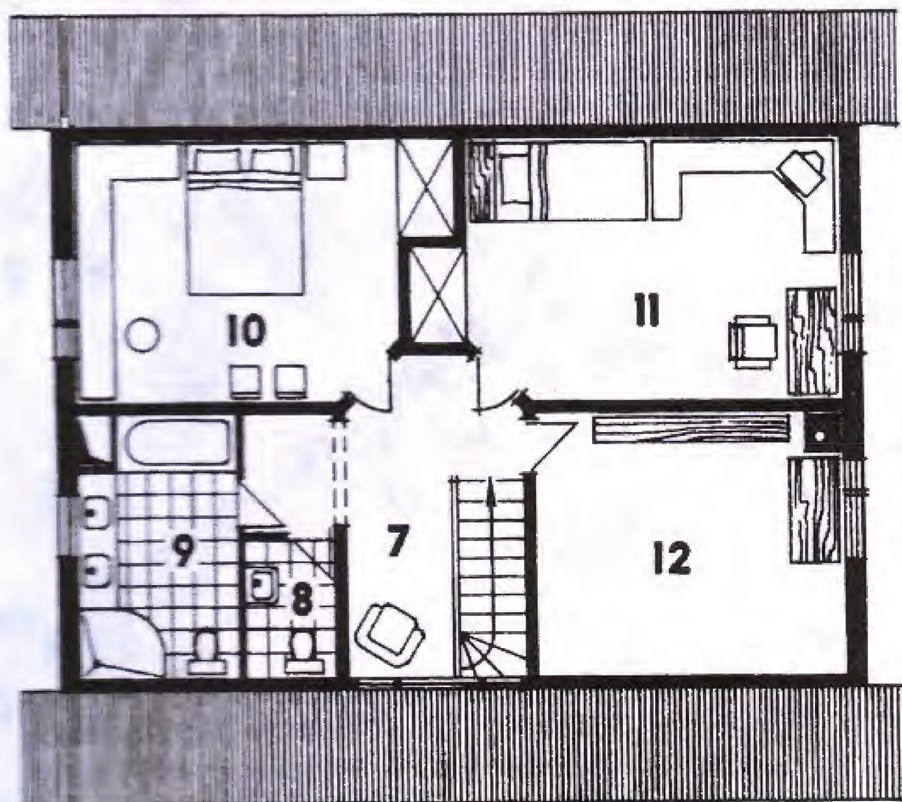

Рис.2. Фасади

План мансарди

План першого поверху

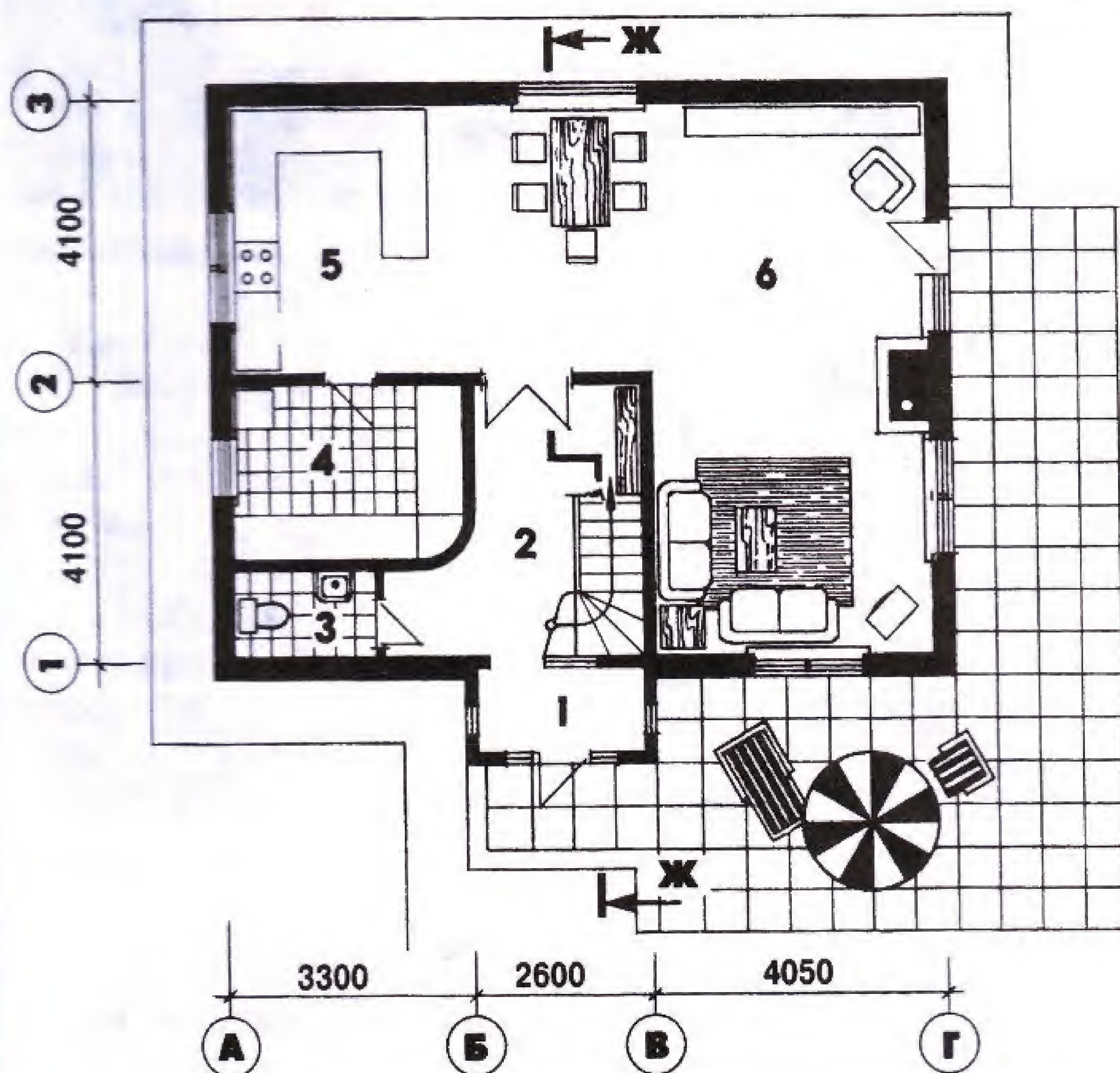

Рис. 3. Плани першого поверху і мансарди: 1 - тамбур; 2- передпокій (11,9 м^2); 3 - туалет (2,4 м^2); 4 - підсобне приміщення (8,1 м^2); 5 - кухня (10,4 м^2); 6 - вітальня (51,8 м^2); 7 - хол (9,3 м^2); 8 - туалет (2,4 м^2); 9 - ванна (7,2 м^2); 10,11,12 - спальні (відповідно 14,5, 17,0 і 14,7 м^2)

заливають бетон. Коли він схопиться, виконують вирівнювальну стяжку цементно-піщаним розчином і горизонтальною гідроізоляцією гарячим бітумом у два прийоми.

Складання каркаса

Несучою конструкцією, що сприймає навантаження від перекриттів, даху, снігу і вітру, є каркас (рис. 1,5). Каркасні будинки після зведення майже не дають осадки стін. Каркас складають відразу після закладки фундаменту.

Спочатку з брусів 150х150 мм збирають нижню обв'язку, з'єднуючи їх між собою й у кутах "впівдерева". Деталі обв'язки антисептують, а з'єднання фіксують цвяхами. Потім розмічають і вирубують гнізда глибиною 45 мм для шипів довжиною 40 мм - під стояки.

Потім установлюють стояки з розкосами і тимчасово закріплюють їх по схилу в проектному положенні. З бруса 150х150 мм виготовляють елементи верхньої обв'язки (див. вузол III на рис. 6), розмічають і вирубують гнізда під шипи стояків. Потім усі елементи верхньої обв'язки складають і з'єднують у єдину раму, контролюючи розміри, вертикальність і прямокутність, закріплюють бруси цвяхами.

Після цього приступають до встановлення балок перекриття першого поверху (рис. 7). З бруса перерізом 100х200 мм нарізають елементи потрібної довжини. На поздовжніх брусах верхньої обв'язки роблять точну розмітку положення балок і встановлюють останні. Кріплять балки до обв'язки двома цвяхами довжиною 150 мм у кожній опорі, забиваючи їх по одному з обох боків по "косій". Балки на середній стіні з'єднують накладками: дерев'яними - на цвяхах чи сталевими - на болтах.

По краях балок прибивають черепні бруски перерізом 40х40 мм і по них улаштовують накат з дощок товщиною 30 мм. Дошки вкривають плівкою і засипають сухим піском шаром 5–7 см.

Потім по осі "2" і по осях "1" і "3" (але із зрушенням останніх на 0,4 м убік осі "2") укладають розподільний брус перерізом 100х150 мм (поз. 18 на рис. 6). Над балками точно по центру бруса вибирають гнізда для шипів, куди будуть встановлювати стояки (поз. 12 на рис. 6).

Розподільний брус кріплять до балки одним цвяхом довжиною 150 мм, пробиваючи його в гніздо. Потім забивають цвях добойником. На кінцях балок точно розмічають і вирізають упори для встановлення кроков (див. вузол III на рис. 5). По верху балок перекриття встановлюють і закріплюють нижню обв'язку внутрішніх стін другого поверху.

Кроквяні конструкції (із двох крокв перерізом 60х180 мм) і затягування (із двох дощок 50х150 мм) складають на землі за шаблоном і вже готові піднімають на перекриття для встановлення.

Виставляють крайні кроквяні конструкції за висотними мітками, схилом та рівнем і тимчасово фіксують їх у проектному положенні, використовуючи підпірки й розтяжки. Установлюють стояки (поз. 12 на рис. 6) і закріплюють у вузлах накладками. Також установлюють і інші крокви, контролюючи їх шнурами, натягнутими між крайніми кроквами, і тимчасово фіксують конструкцію рейками.

Коли вся кроквяна система буде змонтована, її остаточно зміцнюють противітровими зв'язками зі сталевих смуг перерізом 4х30 мм "хрест на хрест". Смуги кріплять до нижніх країв крокв шурупами діаметром 8 мм із потайними головками.

Дах і покрівля

Склавши каркаси напіввальмового даху над холом другого поверху і козирком входу, обробляють звиси і карнизи, викладають димарі, монтують водозливні жолоби і приступають до влаштування покрівлі (рис. 1).

Для запобігання утворенню конденсату застосовують гідроізоляційне покриття з паропроникної плівки, яку укладають зверху крокв уздовж карнизного звису з нахлестом рулонів не менше 0,1 м і з провисанням близько 20 мм для вільного відведення вологи від контробрештування і крокв. Кріплять плівку степлерними скобами.

Контробриштування (брусок перерізом 30х50 мм) прибивають уздовж крокв поверх плівки оцинкованими цвяхами з

(Продовження на стор.6)

Раціональне планування оселі

Будинок для сім'ї, у якій панує гармонія та інтелігентність. Він випромінює

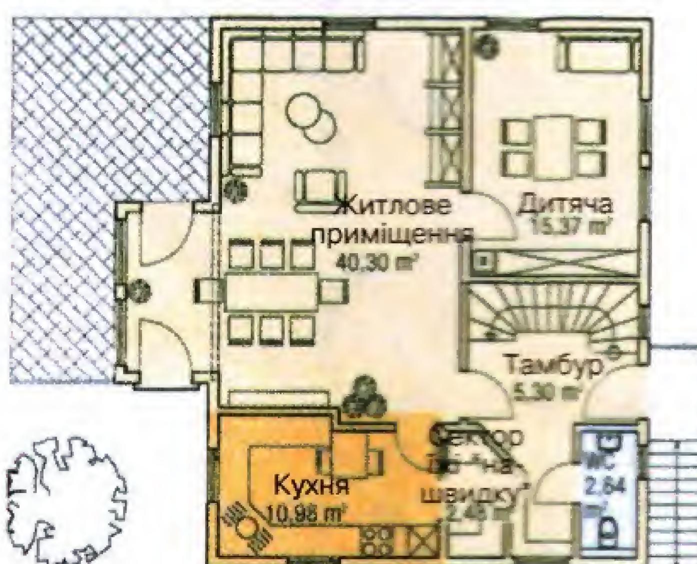

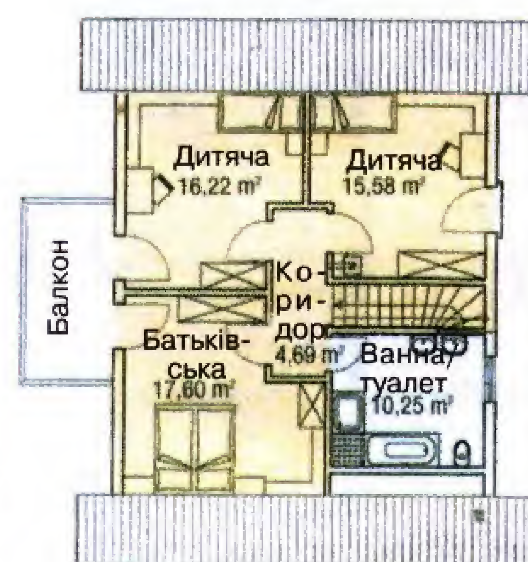
Підвальний поверх

Перший поверх

Мансардний поверх

Внутрішня композиція цього будинку відрізняється сполученням прямокутних і криволінійних елементів.

Простір складної за конфігурацією вітальні плавно перетікає у кухню-їдальню, рівень підлоги якої вище на 0,45 м.

Дерев'яні сходи наверх, за якими ховаються сауна, санвузол і вмонтовані шафи, мають діагональний напрямок. Це значно заощаджує простір другого поверху, де немає жодного зайвого квадратного метра.

До будинку примикають гараж і котельня. Ванна кімната висвітлюється верхнім мансардним вікном. В одній із спалень улаштований балкон, що вінчає еркер вітальні. Висока черепична покрівля додає будинку заміського вигляду.

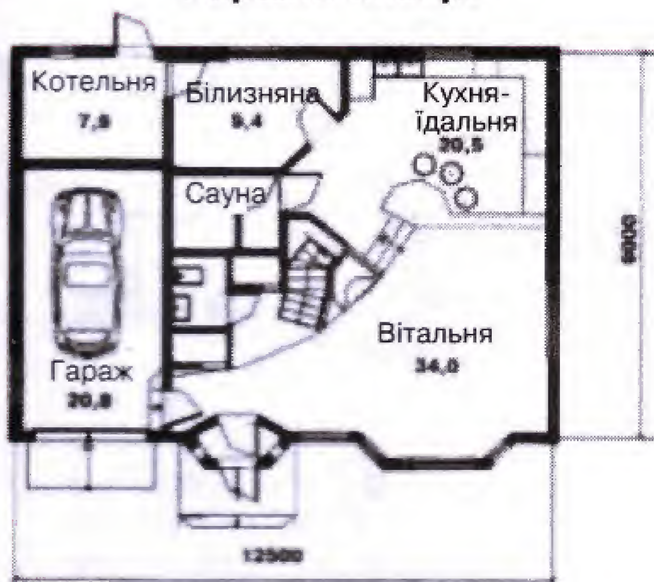
спокій, рівновагу і якусь внутрішню захищеність. Розміри будинку становлять всього 10,50 на 8,60 м. Отже, таку оселю можна побудувати на невеличкій ділянці землі. Однак, загальна житлова площа дому вражає. Вона дорівнює 183,42 м². Звичайно, сюди входить площа підвалу, першого поверху та мансарди. Житлова площа першого поверху – 80,40 м² (див. план). Тут вдало спланований тамбур. Ліворуч від входу знаходиться туалет для гостей і гардероб. Прямо далі – 40 м² – житлова площа та їдальня. Величні прямі лінії планування притягують погляд. Це враження підсилюється кутовим розміщенням вікон, що сприяє чудовому освітленню і викликає відчуття відкритості назовні, у напрямку саду. Житлова кімната-їдальня примикає до кухні, що має 11 м². Отже, достатньо місця для готування їжі. Тут також можна розмістити маленький стіл для сніданку та їжі "на-швидку".

Будинок спланований за принципом: внизу жити – наверху спати. Тому на мансарді, що має площу 55,11 м², розміщені спальні кімнати. Кімнати для батьків та дітей мають вихід на балкон. Великі вікна дають можливість добре провітрювати кімнати, створюють атмосферу радості та дружби. Невід'ємною частиною будь-якої оселі є ванна кімната, яка у наведеному будинку займає 9 м², завдяки чому можна уникнути ранішньої черги. Адже тут можна розмістити власне ванну, умивальник і душ.

І, нарешті, підвальне приміщення (47,91 м²) – приклад інтелігентного планування та розумної забудови. Тут, крім функціональних приміщень і власне складських відсіків, є достатньо резервної площі, яка може бути використана з часом, коли виростуть діти. Зараз у підвальному приміщенні облаштовані дві робочі кімнати, є душова та туалет. Кімната для гостей має майже 16 м² і також обладнана душем та туалетом. Створюється враження, що людина не перебуває у підвалі, оскільки через вікно, зроблене на схилі будинку, проникає денне світло. У майбутньому, коли діти покинуть батьківський дім, можна зробити повне перепланування підвалу і навіть здавати його для проживання невеликої сім'ї чи одинаків. Дитячі кімнати на першому поверсі та мансарді з часом можна перетворити на робочі кімнати чи гостинні. Таким чином, оселя завжди буде відповідати потребам господарів. І, насамкінець, будинок можна споруджувати із деревини, теплоізоляцією стін може слугувати мінеральна вата, товщина зовнішніх стін 50 см, кут нахилу покрівлі – 38 градусів.

ПРАКТИЧНИЙ СТИЛЬ

Перший поверх

Другий поверх

Загальна площа - 196,0 м²

Житлова площа - 109,0 м²

Площа 1 поверху - 110,4 м²:
вітальня - 34,0; кухня - 20,5; білизняна - 9,4; котельня - 15,2; сауна - 6,0; санвузол - 4,5; гараж - 20,8.

Площа 2 поверху - 61,8 м²:
спальня - 18,7; спальня - 12,4; спальня - 19,5; гардеробна - 4,5.

(Початок на стор.2)

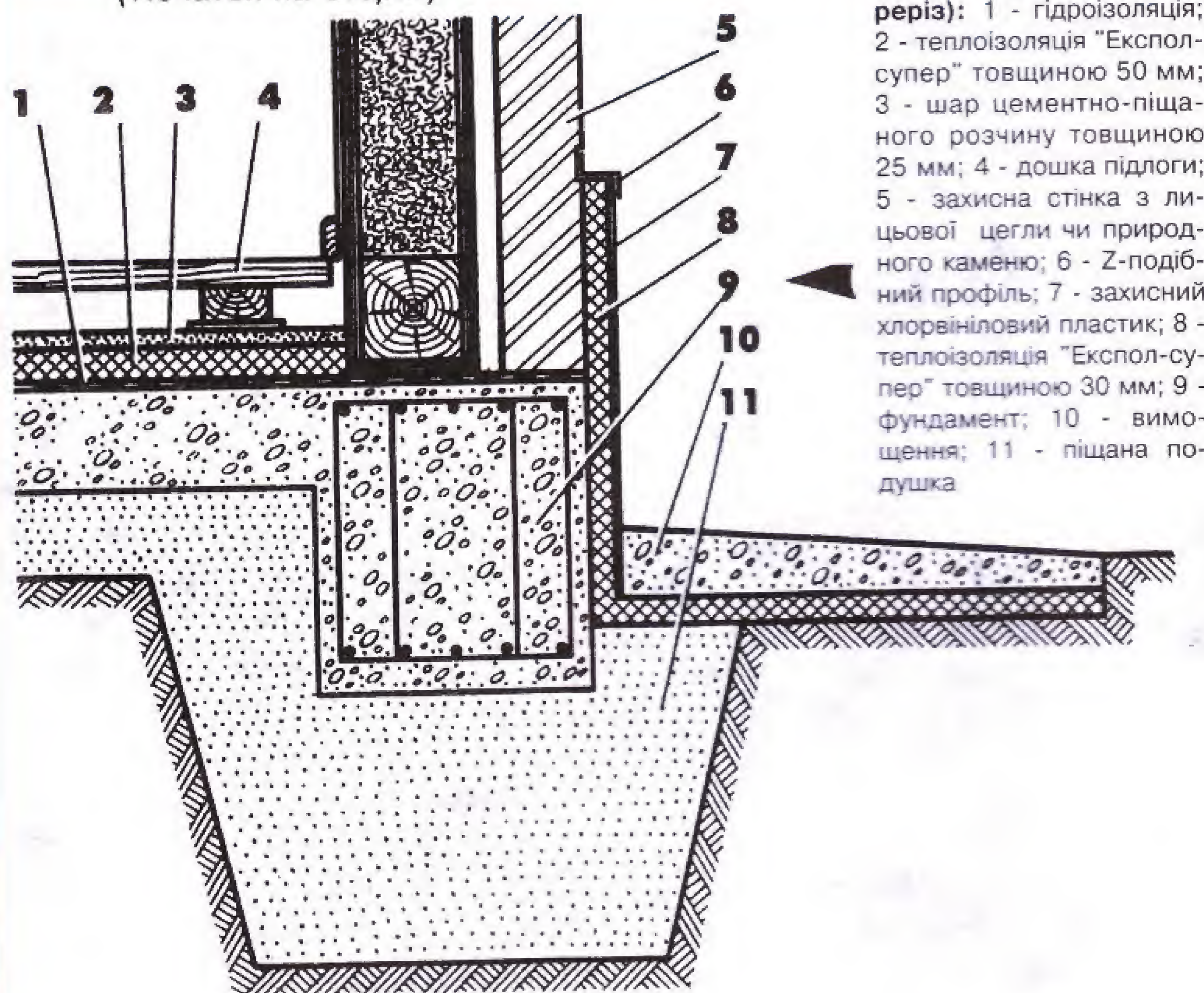

Рис. 4. Фундамент (переріз): 1 - гідроізоляція; 2 - теплоізоляція "Експол-супер" товщиною 50 мм; 3 - шар цементно-піщаного розчину товщиною 25 мм; 4 - дошка підлоги; 5 - захисна стінка з лицьової цегли чи природного каменю; 6 - Z-подібний профіль; 7 - захисний хлорвініловий пластик; 8 - теплоізоляція "Експол-супер" товщиною 30 мм; 9 - фундамент; 10 - вимощення; 11 - піщана подушка

Рис. 6. Основні конструкційні рішення (вузли I, II, III на рис. 5): 1 - риштування з обрізної дошки 40х80 мм; 2 - покрівля; 3 - захисна смуга з плівки; 4 - коньковий елемент; 5 - контробриштування з бруска 30х50 мм; 6 - накладка з дошки товщиною 40 мм; 7 - гідроізоляційна плівка укладається з провисом між кроквами для вільного відводу конденсату; 8 - кроква з дошки товщиною 60 мм; 9 - затягування з двох дощок товщиною 50 мм; 10 - чиста шпунтована дошка товщиною 25 мм; 11 - накладка з дошки товщиною 40 мм; 12 - стояк з дошки товщиною 60 мм; 13 - плінтус; 14 - підлога з чистої шпунтованої дошки товщиною 40 мм; 15 - балка перекриття з бруса 100х200 мм; 16 - верхня обв'язка каркаса з бруса 150х150 мм; 17-стояк з бруса 150х150 мм; 18 - розподільний брус перетином 100х150 мм; 19 - обрізна дошка товщиною 20 мм; 20 - гіпсокартон; 21 - лицювальна цегла; 22 - накладка з дошки товщиною 40 мм; 23 - водостічний жолоб

кроком 0,3 м. На розжолобку і при встановленні конька плівку (поз. 7 на рис. 6) не доводять до конька, залишаючи зазор не менше 0,1 м для видалення конденсату з утеплювача й крокв.

Коньок захищають додатковою смугою з плівки (поз. 3 на рис. 6). Цю смугу прокладають уздовж конька поверх контробриштування з перехльостом 0,1 м над основним шаром гідроізоляції. Тільки після цього прибивають риштування і монтують покрівлю. У разі необхідності додатково установлюють вентиляційні елементи.

Стіни

Після того, як закінчили складати каркас будинку, виготовили дах і покрівлю, приступають до спорудження стін. Уста-

Рис. 5. Розріз будинку (див.Ж-Ж на рис. 3).

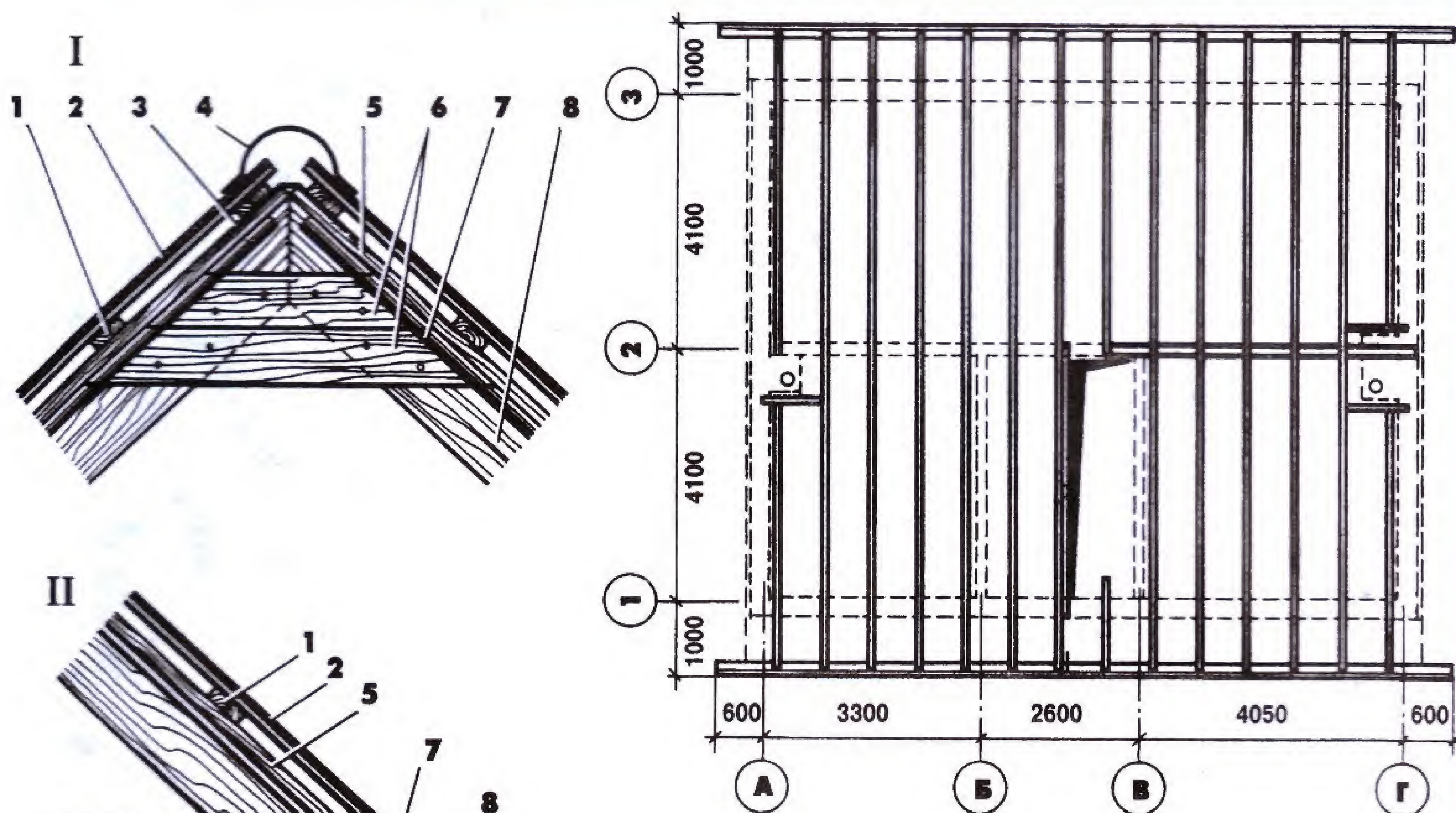
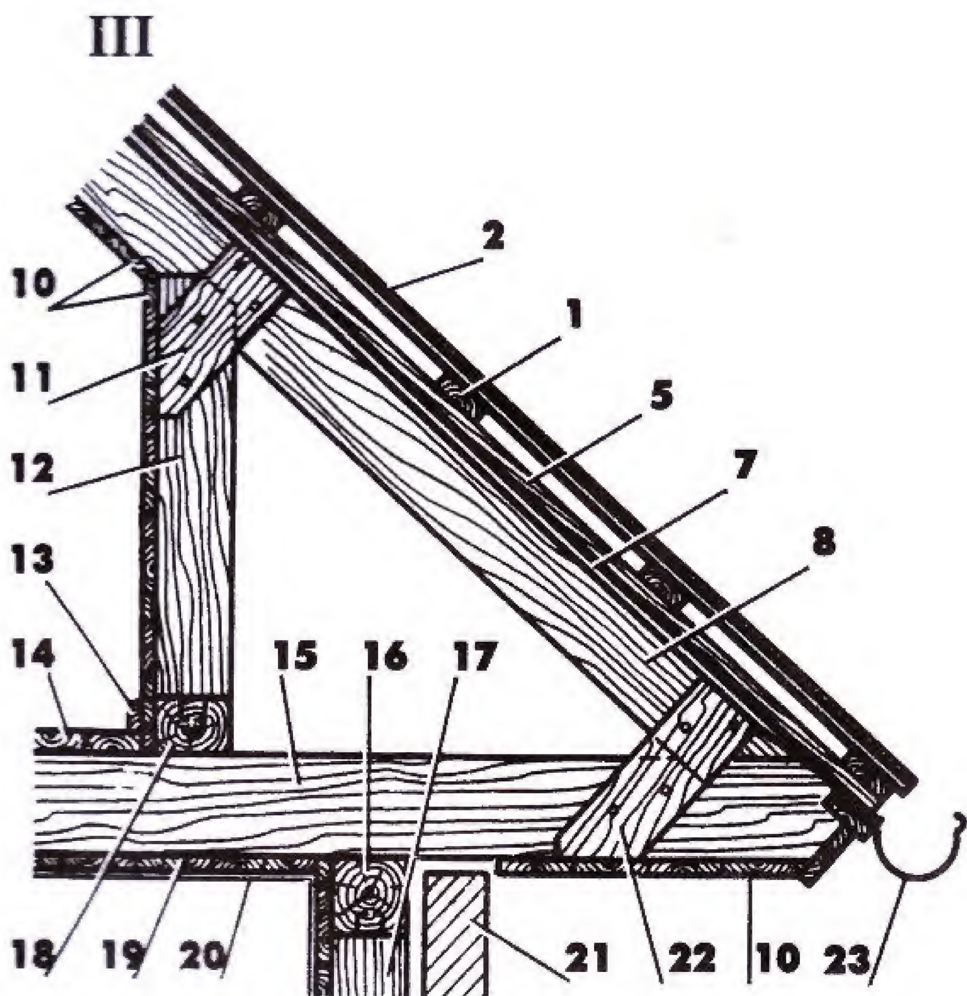

Рис. 7. План балок перекриття першого поверху

новлюють каркас торцьових стін (фронтонів) другого поверху, закріплюють його, натягують зовні будівельний папір для зменшення продувності й обшивають тесом товщиною 20 мм під кутом 45° (для збільшення твердості каркаса). Дошки стін антисептують.

Стіни першого поверху облицьовують цеглою чи каменем. Зсередини стіну на всю товщину каркаса (150 мм) щільно заповнюють теплоізоляційними мінераловатними плитами. Стіни обтягують пароізоляційною плівкою й обшивають тесом товщиною 20 мм. Установлюють перегородки, віконні і дверні коробки.

При влаштуванні теплоізоляції мансарди стежать, щоб зазор між мінераловатними плитами і гідроізоляційною плівкою був не менший 20 мм. Мансарду обшивають вагонкою, тому тесом її не обшивають. Фронтони другого поверху обшивають чистою шпунтованою дошкою по легкому каркасу, який кріплять до основного. На першому поверсі стіни облицьовують гіпсокартоном.

Підлога і стеля

На першому поверсі підлогу роблять по суцільній монолітній залізобетонній плиті фундаменту. Спочатку на цю плиту наносять вирівнювальну стяжку з цементно-піщаного розчину, потім - гідроізоляцію (обмазка гарячим бітумом у два прийоми) Потім укладають шар теплоізоляційних плит "Ескпол-супер" товщиною 50 мм, а зверху - поліетиленову плівку і заливають її шаром цементно-піщаного розчину. На закінчення встановлюють лаги на обрізки просмоленої дошки і настилають підлогу з чистих шпунтованих дощок товщиною 40 мм.

У санітарних вузлах роблять керамічну підлогу. На першому поверсі спочатку на фундаментну плиту замість стяжки заливають шар бетону товщиною 60 мм, потім кладуть плити ізоляції, поліетиленову плівку і стяжку на цементно-піщаному розчині. Керамічну плитку кладуть на цементно-піщаний розчин.

Підлогу другого поверху настилають зі шпунтованих дощок товщиною 25 мм. Знизу стелю першого поверху обробляють сучасними технологічними матеріалами (рейкова стеля, "армстронг" та ін.).

Несучою конструкцією перекриття другого поверху служить затягування кроквяної конструкції (дві дошки 50х150 мм). Знизу натягують парозахисну плівку і набивають чисту шпунтовану дошку товщиною 25 мм, що і буде стелею. Потім зверху, між дощок, щільно укладають плити мінеральної вати, а поперек балок - кілька ходових дощок.

На другому поверсі дощату підлогу спочатку застеляють гідроізоляційною плівкою, причому краї її піднімають на стіни і закріплюють. Потім укладають водостійкі плити ДСП і на спеціальний клей кладуть керамічну плитку і бордюр (плінтус).

ЯК БУДУЮТЬ "ПРИВАТНИКИ" ЗА КОРДОНОМ?

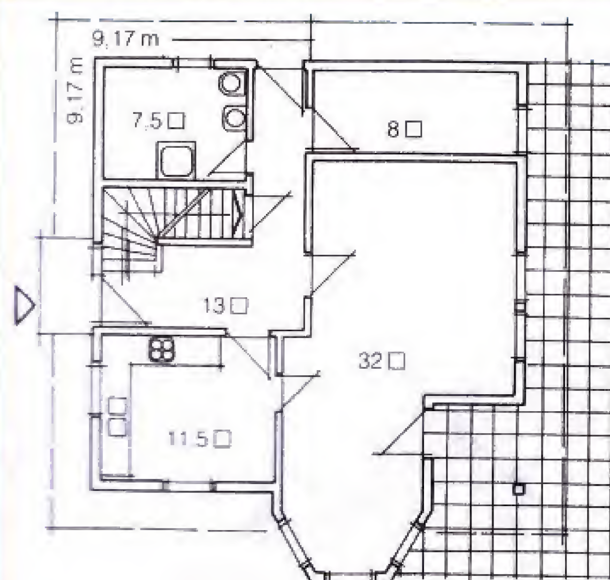
Не дуріте самі себе,
Учітесь, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь.
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає.
Т. Шевченко

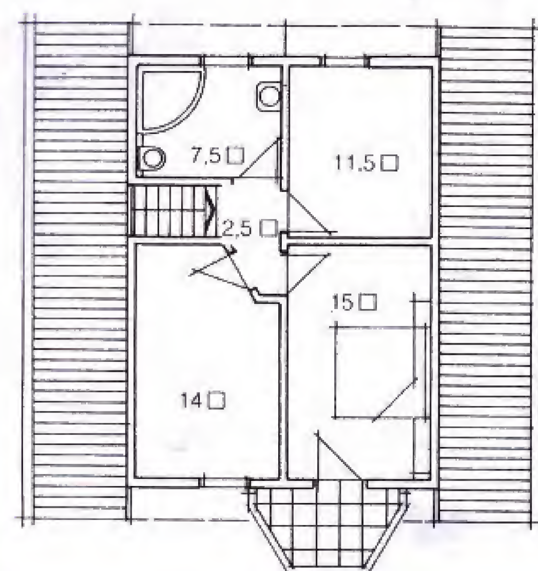

Квадратний у плані будинок, загальною площею 125,0 м², має чудові можливості для його планування. Просте логічне рішення, невигадлива архітектура, приваблива ціна - це переваги, завдяки яким наведений будинок займає одне з перших місць за виявленим до нього інтересом. Комбінація еркера і балкона під фронтоном даху, тераса, яскравий оштукатурений фасад, білі ставні і віконні плетіння - усі ці атрибути додають будинку представницького виду. Оселя розрахована на родину з 4-5 осіб. Чітке планування будівлі надає широкі можливості для індивідуального використання простору. У даному проекті ванні кімнати розміщені і на першому, і на другому поверхах. Але це справа смаку. Вітальня виграє в розмірах за рахунок еркера. Відповідає стилю і крита тераса, яку у літню пору можна використовувати як загальний простір з еркером-їдальнею.

Загальна площа - 162,0 м². Площа 1 поверху - 74,0 м²:
прихожа - 13,0; вітальня - 32,0; кухня-11,5; комора - 8,0; ванна - 6,0.
Площа 2 поверху - 51,0 м²:
ванна - 7,5; хол - 2,5; гостьова -11,5; дитяча - 14,0; спальня-15,0.

До потенційних інвесторів!

У подальшому ми плануємо видавати "Наш дім" не тільки змістовнішим за інформацією, але й, якщо знайдуться кошти, повнокольоровим і більшим за обсягом. Тому пропонуємо інвесторам взяти участь у виданні такого оновленого журналу.

Колектив редакції

ОРИГІНАЛЬНА ОСЕЛЯ

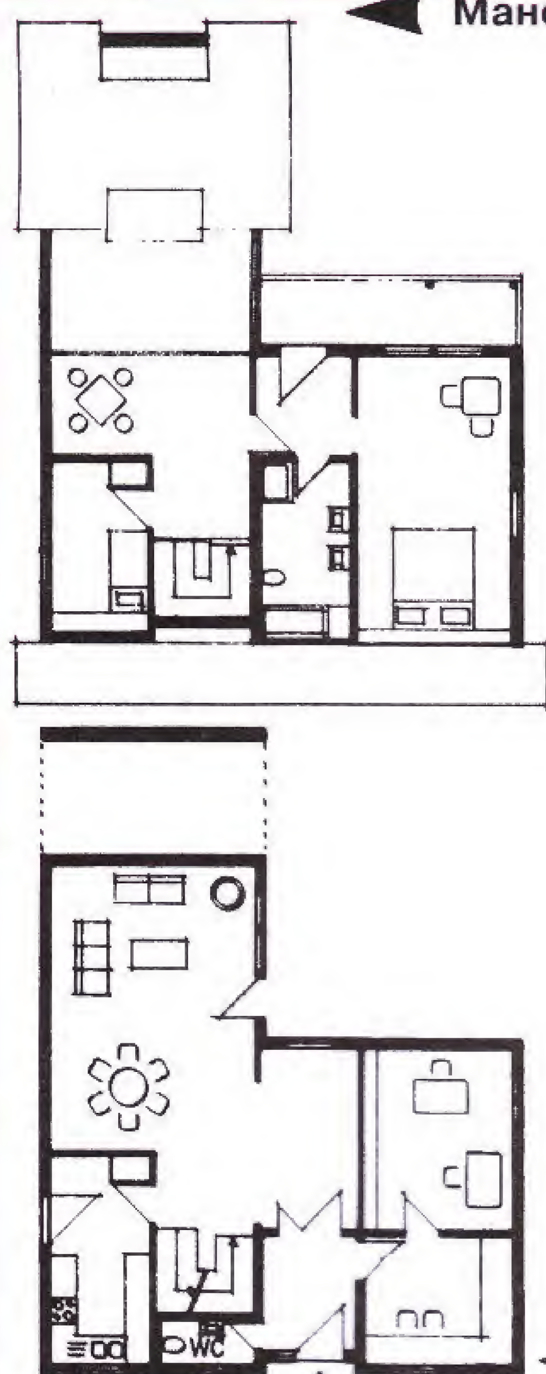
Зовнішній вигляд будинку (див. обкладинку, стор.1) визначають широкі звиси даху і його низька частина з вирізом, обшивка фронтону і просторий балкон на нижньому поверсі. Велика площа даху ідеальна для акумулювання сонячної енергії, яка використовується для нагрівання води, що надходить у плавальний басейн.

Під низькою частиною даху можна обладнати місце для гриля-жаровні. Загальна житлова площа будинку - 173 м², якої досить для комфортного проживання родини з трьох-п'яти осіб. У ньому можна улаштувати окрему квартиру для мешканців чи невеликий офіс для роботи. Вільне місце на нижньому поверсі можна використовувати під додаткові робочі кабінети, домашню майстерню, сауну чи "оздоровчий центр".

Вдало вирішена проблема освітлення. Так, у вітальню-їдальню, висота якої - ледве не до конька даху, світло надходить через високі, на всю стіну, вікна і через два прорізи в площині даху. Зони вітальні і їдальні плавно переходять одна в одну. Їхня загальна площа - близько 50 м². На кухню звідси можна потрапити через передпокій.

Кухня - досить простора: тут можна раціонально розмістити шафи і робочі столи. В ній передбачені вікно і засклені двері в сад. Нижній і мансардний поверхи з'єднані галереєю, що підкреслює відкрите планування будинку. На мансардному поверсі знаходяться спальня і гостьова, можливий варіант улаштування дитячої кімнати.

У разі необхідності приміщення можна обігріти каміном, для якого передбачений другий димохід.

Мансардний поверх

Перший поверх

Технічні характеристики:

- Конструкція - дерев'яна, каркасно-щитова. Частина стін - з пористої піщано-цементної цегли.
- Теплоізоляція -мінеральноволокнисті мати, товщина теплоізоляційного шару - 21 мм
- Коефіцієнт теплопередачі зовнішніх стін - 0,29 Вт/м²К
- Дах - двосхилий, з теплоізоляцією з мінеральноволокнистих матів товщиною 160 мм.
- Покрівля - бетонна черепиця
- Опалення - котел на мазуті (газі), камін.
- Внутрішнє опорядження - килимове покриття і керамічна плитка, груба рельєфна чи декоративна шпалера; у ванній - облицювання стін плиткою.
- Вікна - дерев'яні зі склопакетами, мають пластикові ставні, що закриваються.
- Житлова площа: перший поверх - 107,7 м², мансардний поверх - 65,7 м².
- Габаритні розміри - 15,2х11,7м.

МОВА КОЛЬОРІВ

Підбираючи фарби для оздоблення поверхонь, звичайно, важливо враховувати їх технологічні характеристики, але не забувайте і про колір, адже він також має неабияке значення.

Кольори прикрашають середовище, в якому ми живемо, вкладають певний зміст у наше життя, і в той же час по-різному впливають на нас. Кожний колір має свою мову, виражає щось неповторне. ***Жовтий*** має теплі, збуджуючі властивості. Від цього кольору людина стає більш динамічною і веселішою. ***Зелений*** сприяє врівноваженості, створює почуття прохолоди, заспокоює. Не підлягає сумніву той факт, що ***синій*** колір є одним з найбільш заспокійливих. Він впливає на людину, створюючи почуття ніжності, любові та свіжості. Для збереження концентрації найкращим є ***фіолетовий*** колір. Оскільки фіолетовий колір символізує велич та шляхетність, йому завжди надавали перевагу королі. ***Червоний*** є ідеальним для темпераментних та активних людей. ***Оранжевий*** нагадує про вогонь та тепло. ***Рожевий*** символізує жіночність, весну та аромат квітів. ***Білий*** колір є символом спокою та чистоти. ***Чорний*** - урівноваженість і серйозність.

Крім того, що кольори впливають на психіку людини, вони також можуть збільшувати, зменшувати, розширяти чи звужувати приміщення, в яких ми живемо, а також можуть зробити наші будинки вищими або нижчими. Отже, починаючи фарбувати поверхні у вашому будинку, оберіть для себе найоптимальнішу колірну гаму, щоб почуватися у власній оселі на всі сто.

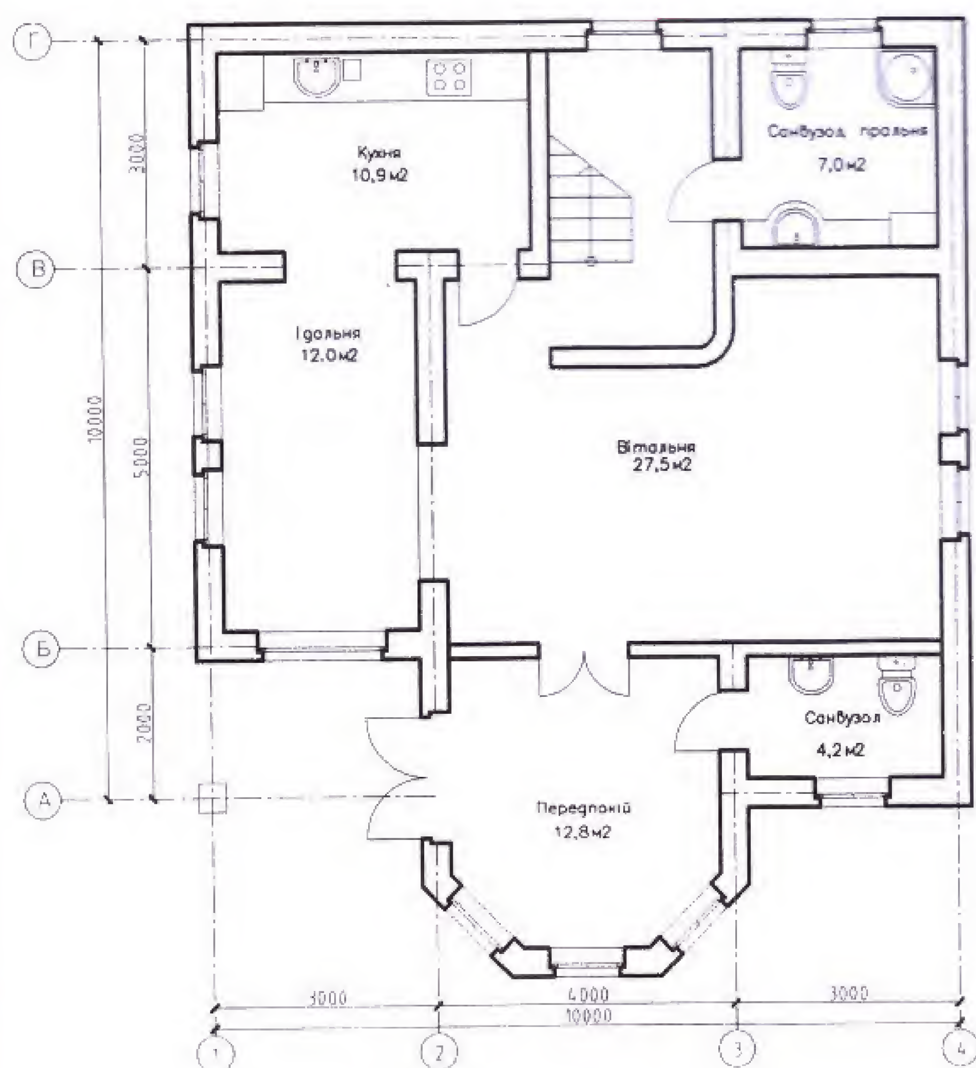
Чикільова О.І.

Будинок вишуканої архітектури

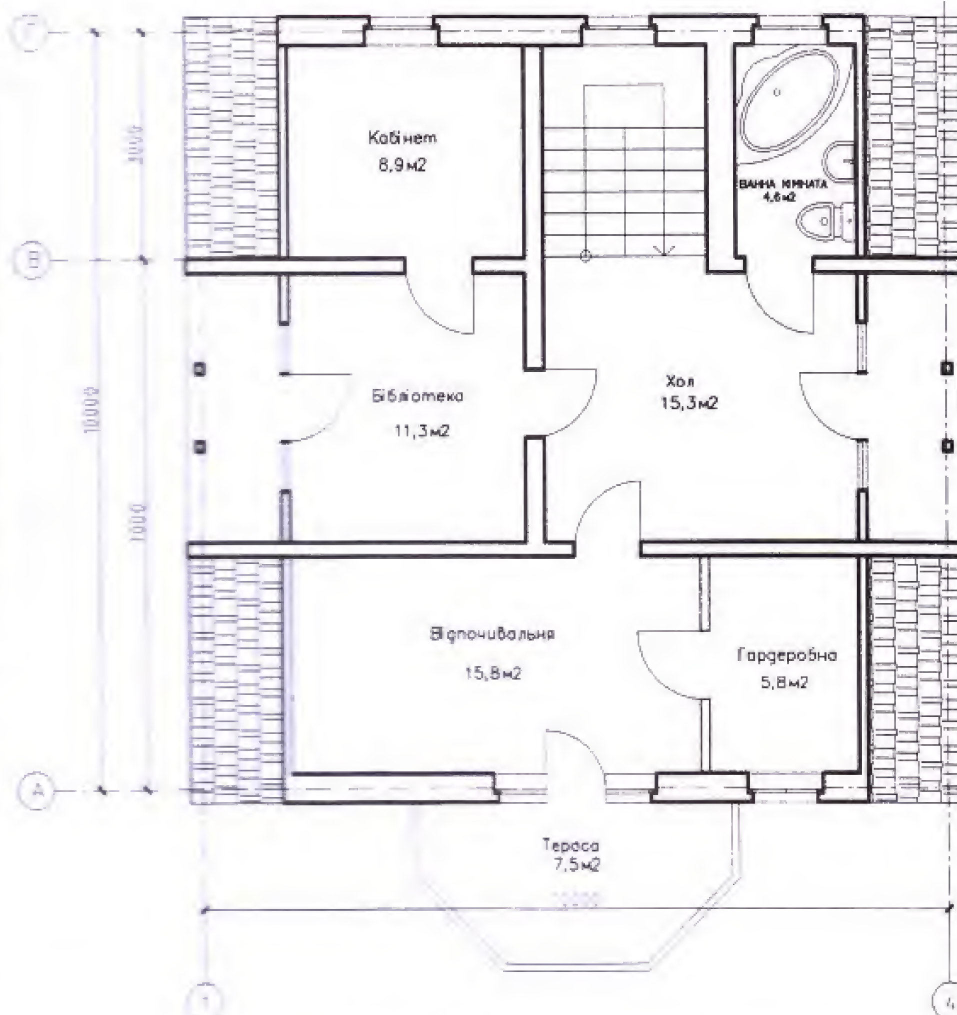
Архітектура будинку, зображеного на обкладинці журналу (стор.32), відповідає девізу: "Максимум краси - мінімум витрат". Дійсно, так звані, архітектурні надлишки тут відсутні, а виразність будинку досягається скромними архітектурними елементами (екседра, лучкові і напівкруглі завершення прорізів, дерев'яні різьблені деталі кронштейнів і балконної огорожі). Все це у поєднанні з традиційним силуетом даху зі схилами робить будинок затишним і привабливим. Зверніть увагу на відсутність цоколя. Цей конструктивний і водночас архітектурний елемент будь-якого будинку останнім часом використовується нашими забудовниками надто сміливо. Маються на увазі ті житлові будинки, особливо на дачних масивах, у яких цоколь перетворюється у поверх, домінує в архітектурному об'ємі, і виглядає просто гіпертрофічно.

Особливість планувальної схеми полягає в нетрадиційному рішенні простору першого поверху. З передпокоїв власники без зайвих коридорів потрапляють у вітальню, яка єдиним простором, що ніби перетікає, пов'язана з їдальнею, кухнею і сходами на другий поверх. На другому поверсі майже квадратний хол має вихід на балкон. З холу потрапляємо у відпочивальню, що має гардеробну кімнату і терасу, розташовану на перекритті передпокоїв. Дві інші кімнати - кабінет і бібліотека названі так лише умовно. Це можуть бути дитячі – дві, або одна, якщо відмовитись від перегородки між ними.

Розташування вікон і компактний план (10х10 м) дозволяють використати будинок з будь-якою орієнтацією ділянки.

План першого поверху

План мансардного поверху

Площа забудови - 85 м²
Загальна площа - 158 м²
Житлова площа - 95 м²
Площа літніх приміщень - 15.5 м²

Кандидат архітектури
Буличева Т.В.

Розміри особистої просторової території людини можна розділити на чотири чіткі просторові зони:

1. Інтимна зона (від 15 до 46 см).
З усіх зон ця найголовніша, оскільки саме її людина "охороняє" так, ніби вона є її власністю. Проникати в цю зону дозволяється лише тим особам, які в даний момент знаходяться у тісному позитивному емоційному контакті з людиною. Це діти, батьки, подружжя, близькі друзі та родичі.

2. Особиста зона (від 46 см до 1,2 м).
Це відстань, що звичайно розділяє нас, коли ми знаходимося серед людей, які ставляться до нас дружелюбно.

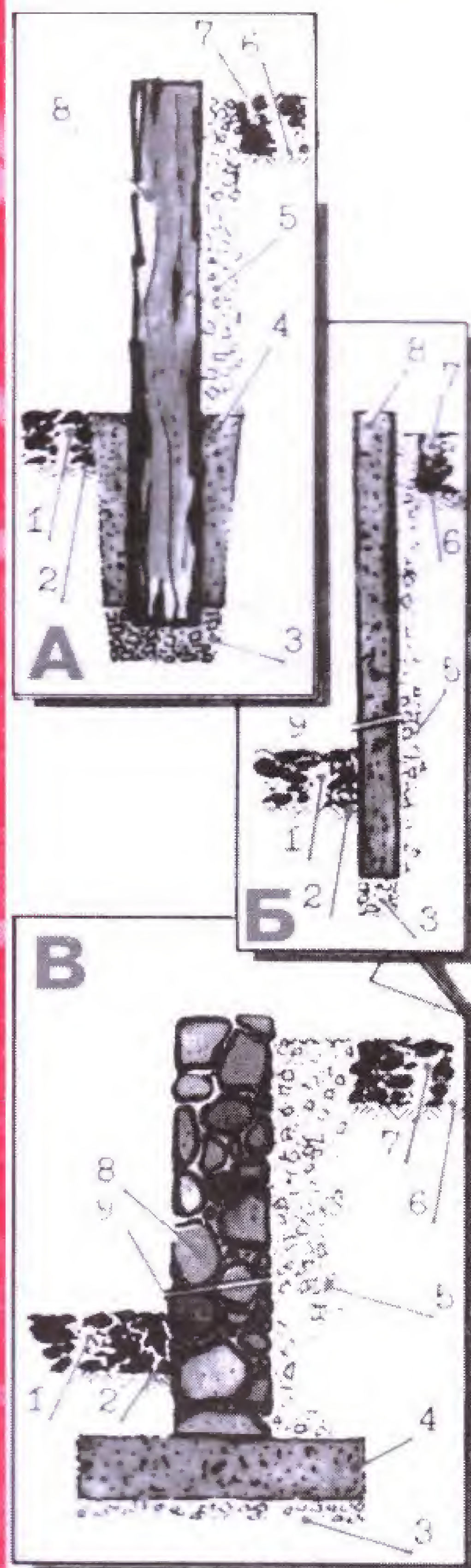
3. Соціальна зона (від 1,2 м до 3,6 м).
На такій відстані ми тримаємося від сторонніх людей, наприклад, від сантехніка, який займається ремонтом у нашому домі, листоноші, від мало знайомих людей, до яких можна віднести нових членів сім'ї та далеких родичів.

4. Суспільна зона (більше 3,6 м).
Коли ми спілкуємося з великою групою людей, то найзручніше знаходитися саме на такій відстані від аудиторії.

Облаштуйте свою дачу

Бетонна стінка

Підпірну стінку можна виконати з монолітного залізобетону та бутобетону. Застосування цих матеріалів позбавить вас від необхідності рити глибоку траншею під фундамент, оскільки монолітна конструкція тільки злегка заглиблюється, приблизно на 150-250 мм. Завдяки великій міцності бетону підпірна стінка має невелику товщину: 100 мм - залізобетонна і 250 мм - бутобетонна.

Підпірні стінки у розрізі: 1-родючий шар; 2-рівень ґрунту нижньої тераси; 3-гравійна основа; 4-бетонний фундамент; 5-дренаж; 6-рівень ґрунту верхньої тераси; 7-родючий шар; 8-підпірна стінка; 9- дренажні трубки; А-підпірна стінка з бруса; Б-бетонна підпірна стінка; В-підпірна стінка з природного каменю.

Монолітні підпірні стінки споруджують методом відливання в опалубці. Її збирають з досок на місці при криволінійній конфігурації або з заздалегідь виготовлених щитів - при ломаній. Опалубка складається з двох стін, між якими заливають бетон. У першу чергу встановлюють стіну, яка розташована з боку нижньої тераси. Щити опускають уздовж стіни виритої траншеї, надійно з'єднують між собою і з зовнішнього боку до них прибивають міцні підпори; вони повинні витримати вагу залитого бетону.

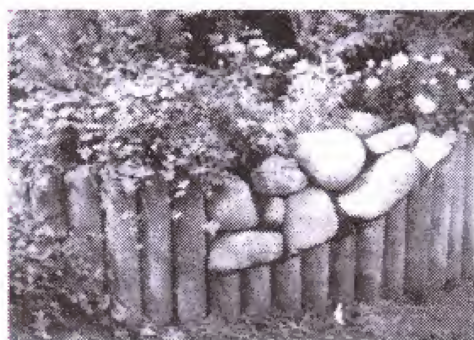
Для отримання рівної лицьової поверхні майбутньої підпірної стінки внутрішній бік опалубки необхідно обшити фанерою, оргалітом або руберойдом. Після цього встановлюють другий ряд щитів, з'єднують із першим у верхній частині тимчасовими брусками або дошками, а потім надійно фіксують підпірками. Подальші роботи проводять у залежності від використовуваного матеріалу.

Для отримання залізобетонної стінки між щитами опалубки встановлюють два ряди арматури зі сталевих сіток. У разі їх відсутності можна використати металеві прутки, обрізки водопровідних труб, зв'язані між собою сталевим дротом.

У нижній частині на висоті 50 мм від рівня землі для відведення води необхідно закласти пластмасові дренажні трубки, розмістивши їх через кожний метр. Після завершення усіх підготовчих робіт форму заливають бетоном М 100 і витримують його до повного схвачування.

Бутобетонна стінка має свої переваги - вона не потребує армування. Крім того, витрати бетону скорочуються за рахунок заповнення його бутовим камінням, кладка яких дещо нагадує цегельну, але проводиться в опалубці під заливання. Нижній ряд викладають з крупнішого каміння насухо, із заповненням порожнин щебенем. Потім заливають бетон тонким шаром, куди втоплюють наступний ряд каміння. У нижній частині, так само, як і у варіанті залізобетонної підпірної стінки, закладають дренажні труби. Кладку ведуть рядами, заливаючи їх розчином до заповнення усієї опалубки.

Перерви в роботі допустимі лише після укладання останнього каменя будь-якого ряду. Перед тим як знову розпочинати кладку, верхній ряд необхідно очистити від бруду і змочити водою. Після зведення підпірної стінки, її витримують в опалубці до схвачування бетону біля трьох діб, після чого знімають опалубку і без неї витримують без навантаження ще приблизно місяць.

Стінка з природного каменю

За своєю конструкцією вона нагадує бутобетонну, але зводиться без опалубки, завдяки чому їй можна надати будь-які форми. Товщина такої стінки залежить від її висоти. Наприклад, при висоті 4 м товщина складатиме 250 мм.

Основою тут слугує неармований монолітний бетонний фундамент. Він рівномірно передає вагу конструкції на ґрунт і забезпечує чисту та рівну поверхню для кладки. Як правило, фундамент повинен мати у три рази більшу ширину, ніж стінка. Товщина бетонного шару для стінки висотою 1 м складає приблизно 150 мм. Бетон укладають у траншею на добре утрамбовану гравійну основу товщиною 50 мм. Верхній рівень фундаменту повинен знаходитись не менш як на 150 мм нижче рівня землі.

Кладка стінки нагадує цегельну: вона також ведеться рядами. Для кожного ряду слід підбирати каміння однакової висоти. Нерівності компенсують заповненням більш дрібними фракціями або підбором відповідного каміння для наступного ряду.

У нижній частині також необхідно закласти дренажні трубки з відступом одна від одної в 1 м. Це краще зробити після того як кладку виведено із землі.

Після зведення підпірної стінки (незалежно від її матеріалу та форми) з боку верхньої тераси влаштовують загальний дренаж: між стіною й ґрунтом насипають шар гравію товщиною 70-100 мм. Одночасно підсипається ґрунт.

Незважаючи на те, що гравій створює великий тиск, він водночас є розпушуючим шаром, що добре пропускає воду до дренажних отворів.

Вирівняні тераси повинні мати невеликий ухил для забезпечення водостоку. Рівень ґрунту верхньої частини має бути дещо нижчим стінки, оскільки потрібно буде ще засипати знятий перед початком будівництва родючий шар.

Теплоізоляція осель

Останнім часом редакція журналу отримує багато листів від читачів (Тацінця І.М. з Івано-Франківської області, Войцеховича Г.С. з Дніпропетровської області та інших) з проханням надати інформацію про те, як захистити деревину від пошкоджень та найкраще зберегти тепло в будинку, які утеплювачі можна використати для зменшення втрат тепла через стіни будинку; яку товщину повинен мати утеплювач, які гігієнічні показники і т.д.

Так, Катрич М.О. з с. Тропова Могилів-Подільського р-ну Вінницької області пише: "Наш будинок має дуже малу теплоізоляцію, тобто не зберігає тепло. Тепер, коли ми постаріли, це стало особливо відчутно і є потреби якимось чином утеплити стіни і стелю, але як це зробити ми не знаємо. Така інформація потрібна не тільки мені, бо питання теплозбереження взимку сьогодні актуальне, як ніколи раніше, бо подорожчало паливо і здоровий глузд підказує, що вже час ставати економістами".

У попередньому номері нашого журналу ми вже торкалися цієї проблеми. Просимо взяти участь читачів в обговоренні цієї важливої теми.

Системи зовнішнього утеплення "мокрого" типу

Системи зовнішньої теплоізоляції "мокрого" типу з'явилися у нашій країні порівняно недавно.

До переваг систем зовнішньої теплоізоляції можна віднести:

- забезпечення необхідного опору теплопередачі для всіх типів огороджувальних конструкцій;

- можливість застосування легких огороджувальних конструкцій, без втрати теплотривкості;

- теплова інерція багатошарової конструкції визначається як сума добутків термічного опору на розрахунковий коефіцієнт теплозасвоєння матеріалу окремих шарів;

- легкі огороджувальні конструкції мають більш низький коефіцієнт теплозасвоєння матеріалу несучої стіни, але зниження теплотривкості в достатній мірі компенсується за рахунок високого термічного опору теплоізоляційного матеріалу;

- використання легких огороджувальних конструкцій істотно знижує витрати на роботи зі зведення фундаментів;

- збільшення корисної площі внутрішніх приміщень будинку;

- застосування легких огороджувальних конструкцій дозволяє при одній і тій же площі забудови одержати велику корисну площу, що істотно впливає на економічну доцільність застосування даної системи;

- волога, що сконденсувалася усередині системи зовнішньої теплоізоляції, швидко випаровується, не викликаючи перезволоження конструкції;

- можливість акумулювати тепло - ізотерма 00С знаходиться усередині теплоізоляційного матеріалу;

- відсутність температурних деформацій несучої стіни, оскільки усі різкі коливання зовнішньої температури сприймаються утеплювачем;

- перешкода руйнуванню бетону і корозії сталевої арматури (при виконанні несучих стін з бетону) - практично немає доступу CO_2, води й інших агресивних речовин і газів;

- відсутність соляних плям на фасадах;

- у панельних будинках вирішується проблема захисту міжпанельних швів;

- можливість застосування як при спорудженні нових будинків, так і при реконструкції старих.

Як і кожна технологія чи конструкція, розглянута нами система має деякі обмеження. Насамперед - сезонність виконання робіт, тому що дана технологія припускає наявність мокрих процесів, які можуть проводитися тільки в теплу погоду (до +5 °С). Можливе виконання частини робіт (приклеювання утеплювача, дюбелювання й армування) у зимовий період з використанням теплових завіс. Однак, остаточну обробку, у всіх випадках, здійснюють у теплий період року.

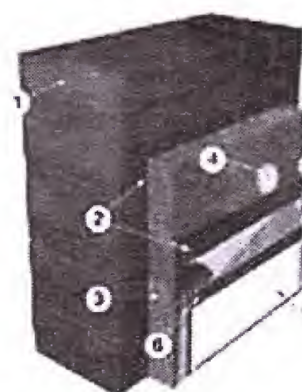
Що ж являє собою система зовнішнього утеплення "мокрого" типу?

Можна виділити три основних шари системи:

1. *Теплоізоляційний* - плити з теплоізоляційного матеріалу з низьким коефіцієнтом теплопровідності (наприклад, мінераловатні чи з пінополістиролу).

2. *Армований* - шар зі спеціальної мінеральної клейової сполуки, армованої стійкою до лужних впливів сіткою.

3. *Декоративно-захисний* - ґрунтовка і декоративна штукатурка (мінеральна чи полімерна); можливе фарбування спеціальними "дихаючими" фарбами, можуть також використовуватися лицювальні матеріали (наприклад, клінкерна плитка).

Система зовнішнього утеплення "мокрого" типу: 1 - огороджувальна конструкція (основа); 2 - клейова сполука для приклеювання утеплювача до основи й армуючої склосітки до утеплювача; 3 - плитний утеплювач; 4 - дюбелі; 5 - армуюча склосітка; 6 - вирівнюючий шар; 7 - декоративно-штукатурний шар.

Кожен шар виконує в системі свою функцію. Теплоізоляційний матеріал забезпечує утеплення конструкції. Його товщина визначається теплотехнічним розрахунком, а тип матеріалу - протипожежними вимогами. Армований шар необхідний для забезпечення адгезії декоративно-захисного шару до поверхні теплоізоляційної плити. Декоративно-захисний шар виконує дві функції: захищає теплоізоляційний матеріал від зовнішніх несприятливих впливів (ультрафіолетового випромінювання, опадів, і т.п.), а також додає фасаду естетичного зовнішнього вигляду.

У системі застосовуються також елементи, що забезпечують: посилення кутів будинку, віконних і дверних укосів; примикання системи до покрівлі, віконних і дверних блоків; примикання до цоколя будинку; захист конструктивних деформаційних швів будинку, і так далі. Вибір матеріалу для цих елементів залежить від їхньої хімічної сумісності з іншими матеріалами системи.

Застосування системи зовнішньої теплоізоляції "мокрого" типу дозволяє істотно підвищити тепло- і звукоізоляцію конструкції. Для надійної і довгострокової служби системи необхідно, щоб вона проектувалася з урахуванням дифузії водяної пари, її конденсації і вологопереносу. Система повинна бути хімічно стійкою.

Важливим фактором безпроблемного функціонування є міцність і надійність основи конструкції, на яку монтується система.

Теплоізоляція "містків холоду"

"Містки холоду" - це обмежені за обсягом частини будівельних елементів, через які здійснюється підвищена тепловіддача.

Прикладом тому є будівельні елементи з бетону в цегельній чи блоковій кладці, наприклад, що несуть перекриття, віконні і дверні перемички, кільцевий якір, опори підвищеної твердості, виступи, підвальні цоколі, і т.д. При цьому, виникнення "містків холоду" може бути обумовлено особливостями конструкції або використаними матеріалами.

У місці з'єднання різних елементів деяких будівельних конструкцій зовнішня ізотермічна поверхня за площею може бути в кілька разів більшою внутрішньої термопоглинаючої. Тому через ці будівельні елементи на одиницю площі плити проходить більше теплоти, ніж через інші огороджувальні конструкції будинку. Подібне називають геометрично обумовленими "містками холоду".

Дуже часто в будівельній практиці нашаровуються геометричні, конструкційні і матеріальні "містки холоду", що істотно підвищує ризик ушкодження будинку.

Підвищена тепловіддача через "містки холоду" приводить до ряду негативних наслідків:

а) зростає споживання енергії для опалення будинку;

б) на бічній поверхні будівельних елементів температура стає нижчою, що може привести до утворення конденсату, нагромадження вологи з наступною неминучою появою цвілевого грибка.

Усунення "містків холоду" необхідно не тільки з енергетичних причин, але і за санітарно-гігієнічними нормами. В останньому випадку мова йде про здоров'я людей. До того ж вирішення даної проблеми створює передумови для довгострокового збереження і функціональної надійності будівель.

Геометрично обумовлені "містки холоду" зустрічаються там, де внутрішня теплопоглинальна поверхня менша зовнішньої ізотермічної поверхні. Як наслідок - більш низька температура внутрішньої поверхні в цьому місці, ніж у сусідніх будівельних елементах. Такі "містки холоду" характеризуються дво- чи тривимірним потоком теплоти і частіше зустрічаються на кутах будинку, аттиках плоских дахів, балконах, навісах і еркерах.

"Містки холоду", обумовлені конструкцією і матеріалом, виникають у тих випадках, коли матеріали з низькою теплопровідністю зовнішніх будівельних елементів комбінуються з матеріалами високої теплопровідності.

В умовах жорстких вимог до теплозахисту, окремі "містки холоду" дуже впливають на теплотехнічні параметри фасаду будинку. Так, у залежності від рівня теплоізоляції й особливостей конструкції з'єднуючих деталей, через "містки холоду" може бути втрачено до половини всієї кількості теплоти.

При розрахунку необхідного енергоспоживання вплив "містків холоду" визначається за допомогою коригувальних коефіцієнтів і враховується при виборі розмірів і потужності опалювальних установок. При проектуванні і зведенні будинків необхідно пам'ятати про всі "містки холоду" і про те, що їх можна усунути за допомогою відповідних конструкційних мір, наприклад, спрямованої теплоізоляції.

Візуально "містки холоду", звичайно, не визначаються на фасаді будинку. Тільки термографічні дослідження можуть вказати на теплотехнічні дефекти.

Захищаємо деревину: сучасні антисептики

Деревину здавна використовували як будівельний матеріал. І зараз вона є незамінною при влаштуванні багатьох будівельних конструкцій. Та, на жаль, деревина, як матеріал органічний, схильна до біопошкоджень, тобто є сприятливим середовищем для розвитку різних живих організмів. Грибки, комахи можуть заселяти деревину як у лісі, на складах, так і в будівлях. Для мінімізації втрат від біопошкоджень деревини необхідно навчитися визначати найбільш небезпечних, активних її руйнівників, а також дотримуватись правил зберігання і грамотно використовувати існуючі захисні засоби.

Збільшити строк служби деревини, надійно захистити її від грибків, гнилі, цвілі, комах допоможуть антисептичні засоби. Протягом тривалого часу як антисептик використовували оліфу. Але, захищаючи деревину від грибків і цвілі, оліфа приваблювала комах, які прогризали в дереві глибокі борозни - червоточини. Нарешті, з'явилися захисні замазки, пасти, інсектициди, рідкі антисептики.

Антисептичну замазку використовують для захисту торців круглого лісу при його зберіганні: вона прилипає до торців, утворюючи щільну незмивну плівку. Замазки не проникають на велику глибину, зберігаючи високу концентрацію у зовнішньому шарі деревини, не забарвлюють її, не вимиваються, токсичні проти грибків і доступні для широкого застосування.

Антисептичні пасти захищають деревину вологістю 40-50% і більше від ураження грибками. Антисептик розчиняється і проникає у вологу деревину за рахунок різниці в концентрації розчинів солі. Серед використовуваних у вигляді паст водорозчинних антисептиків - фтористий амоній. Запобігти розшаровуванню пасти допомагають наповнювачі - торф'яний пил, деревне борошно та ін.

Розчинні антисептики призначені для захисту дерев'яних конструкцій від грибків, цвілі, гнилизни, водоростей і комах. Вони повинні мати достатню токсичність до біошкідників, але бути безпечними для людей і тварин, не втрачати свої якості при тривалому зберіганні і експлуатації деревини, не знижувати її міцність і не викликати корозії металів, не мати різкого запаху, не знижувати адгезії покриттів і фарб.

Антисептики бувають:

1. *Неорганічні (мінеральні).* До них належать солі деяких металів, розчинні у воді.

2. *Органічні*, які виділяють з продуктів органічного походження.

3. *Комбіновані*, що складаються із суміші декількох отруйних речовин.

За розчинністю антисептики поділяють на *водорозчинні* (ВР), *розчинні в легких органічних розчинниках* (Л) та - *розчинні в оліях і важких нафтопродуктах* (М), а **за вимиванням** - на ті, що *легко вимиваються* (ЛВ), *вимиваються* (В), *важко вимиваються* (ВВ) та *не вимиваються* (НВ).

Сьогодні ринок пропонує широкий асортимент захисних засобів, більшість з яких невітчизняного виробництва. Серед них - продукція концерну ТІККУРІЛА, асортимент якої становить більше 200 назв, і задовольняє всі будівельно-побутові та промислові потреби. Лакофарбові матеріали ТІККУРІЛА розробляють з врахуванням специфіки конкретного використання. Для матеріалів, які застосовують для фарбування кам'яних і дерев'яних фасадів, дахів, цоколі, найважливіше - довговічність і атмосферостійкість у різних кліматичних умовах. Тому, вибираючи антисептик, потрібно насамперед визначити, для яких робіт і в якому кліматі він буде використаний. Інформація щодо захисних властивостей засобу повинна бути на етикетці товару.

Часто продавці торгових підприємств не завжди можуть надати повну інформацію щодо застосування антисептиків. Тому краще купувати ці товари у фірмових спеціалізованих магазинах. А споживачу треба знати, що є засоби ґрунтувальні, які мають високу проникність і включають в себе комплекс захисних біодобавок, і покривні, що мають незначну проникність. Правильне використання антисептичних засобів гарантує надійний і тривалий захист дерев'яних конструкцій та надає поверхні необхідного декоративного вигляду.

Іноді через високу ціну деяких захисних засобів з'являється бажання використовувати для грунтовки дешевші антисептики, а для декоративної обробки - дорожчі, якісніші засоби. Змішувати антисептики різних виробників не рекомендується через їх можливу несумісність.

Маючи інформацію про антисептики, і бажання виконати будівельні роботи надовго і якісно, Ви зможете правильно вибрати захисні матеріали і не боротися потім довгі роки з "маленькими сусідами" у Вашому домі.

Грищенко О.О.,
директор підприємства
"Збірні будинки"

Опалення домівки рідким паливом

Котел у котельні встановлюють так, щоб спереді і ззаду відстань від стінки до нього становила 100 см, а збоку – 60 см (рис. 1). Якщо планується встановити нагромаджувач теплої води, приміщення має бути більшим. Фундамент роблять на 6 см довшим і на 6 см ширшим за котел. Крім протипожежних дверей, облаштовують отвори для притоку і відтоку повітря.

Рис.1.

Усі трубопроводи, що ведуть у підвал, а також арматура мають бути захищеними.

Паливо зберігають у сховищі під землею. У такому випадку не потрібне відповідне приміщення. Його можна зберігати у пластмасових місткостях, зроблених за принципом "місткість у місткості", завдяки чому спеціальне сховище не потрібне.

Діаметр димової труби має бути від 12 до 14 см.

Особливо ефективною є комбінація із застосуванням сонячного колектора для підігрівання води влітку і рідкого опалення взимку (рис. 2). При цьому можна також влаштувати опалення підлоги чи стінок. Сучасні опалювальні котли дають можливість досягати коефіцієнта корисної дії більше як 90%.

Рис.2.

Принципову схему встановлення опалення на рідкому паливі зображено на рис. 3.

Переклад з німецької
Власа П.П.

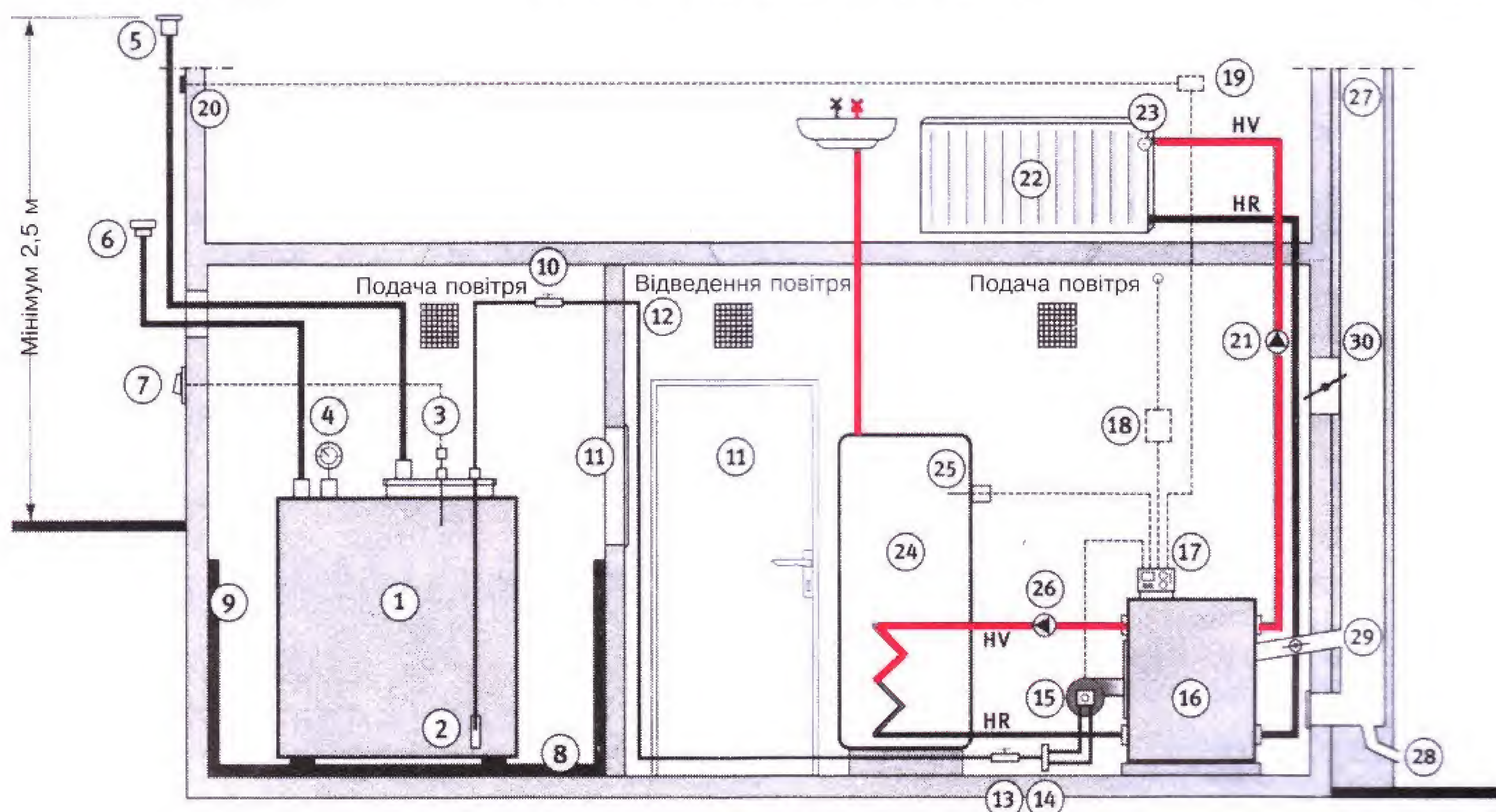

Рис.3.

1 - паливний бак(металевий або пластмасовий);
2 - пристрій для забору палива;
3 - датчик граничного значення;
4 - покажчик рівня палива;
5 - трубопровід виходу повітря;
6 - трубопровід для заливання палива;
7 - контактний датчик;
8 - вловлювальна ванна;
9 - стійке проти палива покриття;
10 - запірний клапан паливного бака;
11 - протипожежні двері;
12 - трубопровід; 13 - запірний клапан;
14 - паливний фільтр; 15 - форсунка;
16 - котел(чугунний або сталевий);
17 - щиток керування котлом;
18 - з'єднання з головним і аварійним вмикачем ззовні котельні;
19 - дистанційне керування з термостатом;
20 - щуп зовнішньої температури;
21 - нагрівальний насос з розподільником тепла;
22 - радіатор; 23 - клапан термостата;
24 - нагромаджувач гарячої води(додатково із під'єднанням до сонячної установки);
25 - щуп гарячої води;
26 - насос - нагромаджувач;
27 - не чутливий до вологи димохід;
28 - стік конденсату; 29 - витяжна заслінка;
30 - регулятор тяги;

СКЛЯНА ЕТАЖЕРКА*

Щоб квіти, які плетуться, не заглушували сусідні рослини і не перетворювали клумбу у купу листя, для них потрібен каркас, що утримував би стебла у вертикальному положенні. Клумба з установленою посередині об'ємною спорудою, зібраною зі скляних плиток і оплетеною виткими квітами, має дуже красивий вигляд. При цьому вічка можуть бути не лише квадратними, але й трьох-, п'яти-, шестигранними і т.д. Сама така спо-

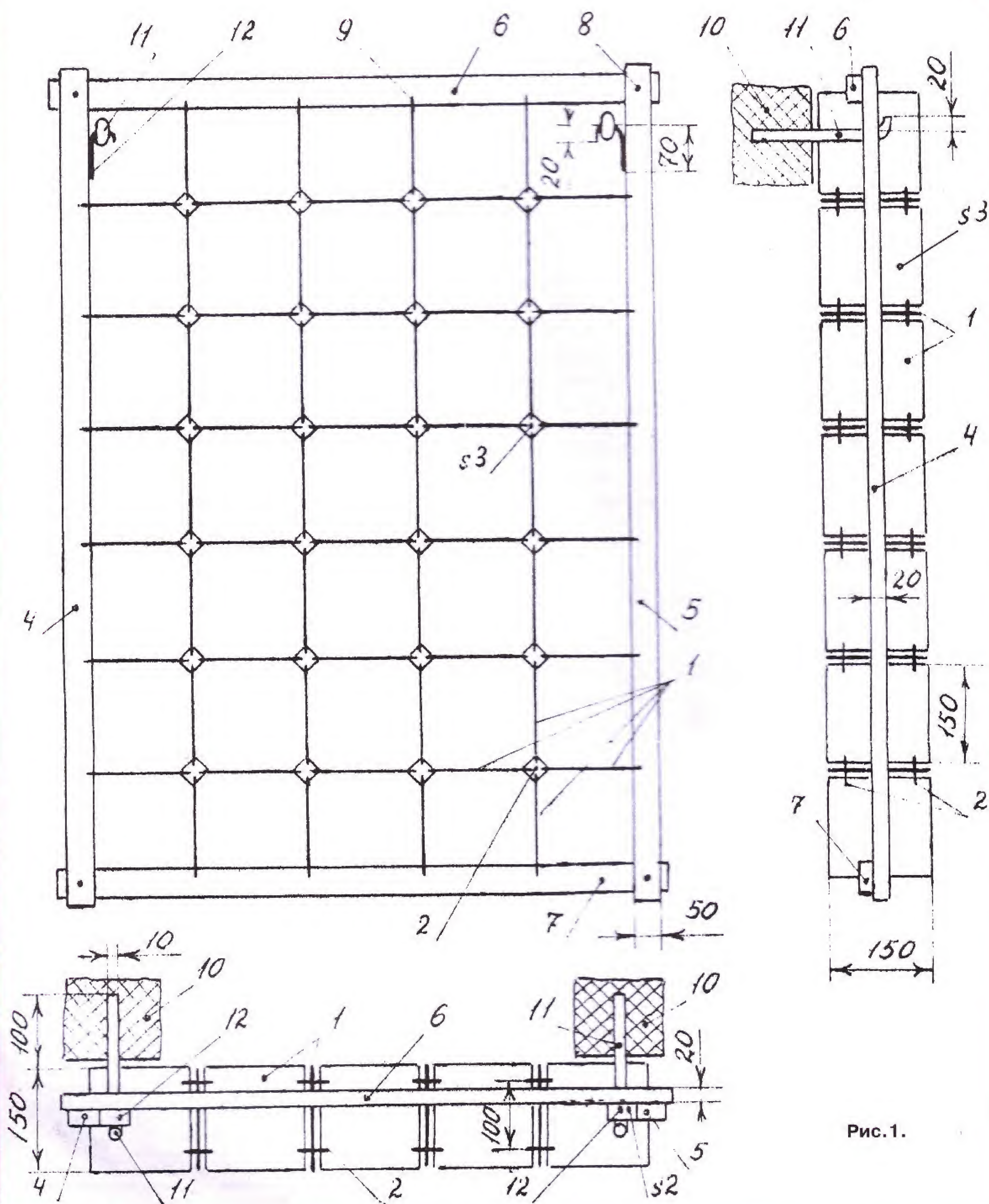

Рис.1.

*Автора статті просимо вислати копію ідентифікаційного коду для нарахування гонорару.

руда може мати форму трикутника, піраміди, кола, кільця, арки, стовпа або будь-яку іншу у залежності від фантазії господаря. Вона може бути без рами або з рамою, що виконана із дерев'яних планок, смужок фанери, металу, пластмаси. Вигнуту раму можна скласти з коротких прямолінійних відрізків, накладаючи їх один на одний по ломаній лінії. Щоб упорядкувати виття квітів, час від часу треба орієнтувати верхівки рослин у потрібні вічка скляної споруди. Проте, створена у результаті краса виправдає ці невеликі трудові зусилля.

Скляна етажерка з невеликими квадратними вічками, зібрана за тією ж технологією, що й каркас для витких рослин, прикрасить інтер'єр кімнати, допоможе навести порядок на дачі та у квартирі. Тут можна зберігати коробки з насінням та сухими травами; дрібні деталі, сувеніри та інші дрібнички. Ви заощадите час, який зазвичай витрачаєте на пошуки необхідної речі. Така етажерка може стати у пригоді колекціонерам, а також тим, хто займається радіоелектронікою, ремонтом, виготовленням моделей, фотографій, випилюванням, різьбою та іншими захопленнями.

Етажерка, приклад якої показано у трьох проекціях на кресленні (рис. 1), зібрана зі скляних квадратних плиток для облицювання 1 з розміром сторони 15 см. Плитки можна використати готові або вирізати з відходів віконного скла товщиною 3 мм. Гострі кромки скла треба затупити наждачним каменем. Кожні 4 сусідні плитки (дві вертикальні і дві горизонтальні) кріпляться між собою за допомогою двох хрестів 2 (рис. 2), вирізаних з відходів дюралевого листа товщиною 3 мм. Хрест має чотири прорізи 3, у які вільно вставляються краї скляних плиток 1. Етажерка має дерев'яну раму, складену з вертикальних 4 і 5 і горизонтальних планок 6 та 7. У її кутах планки 4-7 скріплені між собою клеєм ПВА і шурупами 8. Планки 4-7 мають прорізи 9, приблизно на 1/3 їх ширини, у які вставлені крайні плитки 1 і приклеєні клеєм ПВА. Етажерка, закріплена на стіні 10 на гачках 11, зігнутих із залізного прута діаметром 1 см, що вставлені у шов між цеглинами стіни приблизно на 10 см. З ними зчеплені гачки 12, зігнуті із залізної смуги товщиною 2 мм. Кожний гачок 12 прикріплений у верхній частині вертикальних планок 4,5 двома шурупами. Завдяки такому кріпленню етажерка витримує значні навантаження. Дерев'яна рама розташована приблизно посередині сторін скляних плиток, але її можна змістити до стіни 10, тоді можна буде кріпити етажерку за допомогою шурупів за дві горизонтальні планки 6,7 не лише до стіни, але й до вхідних дверей і дверцят меблів. Розміри етажерки (кількість вічок у ряду й стовпці) можуть бути будь-якими і повинні відповідати обраному для кріплення місцю.

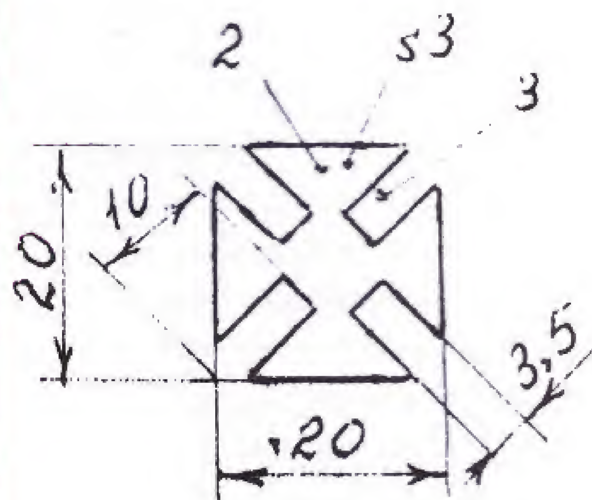

Рис.2.

Зручно збирати етажерку на підлозі. Та сторона, що торкається підлоги є лицьовою, оскільки вона рівна (краї плиток лежать в одній площині), чого не можна сказати про протилежну сторону, якщо плитки вирізані з великим допуском. На чотири плитки, які утримуються руками перпендикулярно підлозі й одна одній, надягають хрест для кріплення 2 так, щоб плитки увійшли у прорізи 3. Щоб хрести 2 не падали на підлогу, ковзаючись прорізами 3 по склу, а розташовувались на вказаній відстані, їх необхідно тимчасово прикріпити за допомогою пластиліну з нижньої частини хрестів 2 (із боку підлоги). Для цього треба заздалегідь виготовити пластилінові кутики, розплющивши пластилінову кульку і розрізавши під прямим кутом коло, що утворилося на 4 сектори. Закріплені у такий спосіб чотири плитки не розпадаються, якщо їх не тримати. Аналогічно нарощують етажерку далі. При цьому плитки треба підбирати за розміром (якщо вони вирізані з великим допуском), щоб вони розташовувались не в ламану, а у рівну лінію. Коли скляна частина етажерки зібрана, вирівнюють розташування плиток. Після цього на всі хрести 2 із верхнього боку (пластилін із нижнього) наносять епоксидну смолу, яка заливає щілини між хрестами 2 і скляними плитками 1, але не протікає вниз по склу, бо цьому заважає пластилін. Після того як смола затвердіє, до сторін етажерки прикладають планки 4-7. Відмічають на планках лінії дотику до них плиток і глибину їх входження (тобто відмічають розташування й глибину прорізів 9). У планках 4-7 просвердлюють отвори для шурупів 8 і прорізують щілини 9 для скляних пластинок 1. Збирають дерев'яну раму, попередньо заливши клеєм ПВА щілини 9 та намастивши їм місця дотику один до одної горизонтальних 6,7 та вертикальних 4,5 планок. Після висихання клею перевертають етажерку, знімають пластилін і замість нього наливають на хрести 2 епоксидну смолу. Після її затвердіння, фарбування рами та прикріплення шурупами гачків 12, етажерка готова для встановлення на стіні 10 на гачках 11. Щоб уникнути окислення або потемніння, гачки треба покрити оліфою чи лаком. Геометрично правильний прямокутник планки 4-7 не утворюють, якщо плитки вирізані з великим допуском. Тому гачки 12 будуть знаходитись на різній відстані від верхньої горизонтальної планки 6, щоб етажерка, закріплена на стіні мала рівніший вигляд. Якщо немає довгих планок на усю довжину й ширину етажерки, раму можна скласти з коротких планок, закріпивши їх шурупами та клеєм (тобто так, як показано на кресленні з'єднання горизонтальних і вертикальних планок).

Скляні етажерки доцільно виготовляти без рами, якщо вони призначені для встановлення у нішах шаф. Їх складають безпосередньо у нішах у вертикальному положенні, при цьому треба слідкувати, щоб вони щільно не прилягали до бічних стінок, оскільки їх час від часу треба буде виймати та протирати пил.

Якщо етажерка призначена для встановлення на клумбі і її вічка мають не чотирикутну форму, то елемент кріплення 2 повинен мати і відповідну кількість прорізів 3. А якщо у процесі експлуатації вона буде обливатися водою, то епоксидну смолу слід замінити на водостійку або на клей.

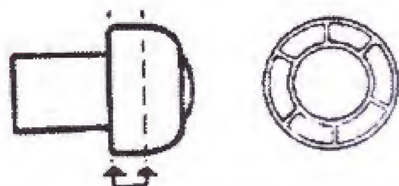
Під час виготовлення та експлуатації скляної етажерки необхідно дотримуватись загальновідомих правил безпеки при роботі зі склом.

Солонін В.Ю.,
м. Конотоп

Фанерний чи гумовий диски з отвором посередині, які надіті на зубило або шлямбур, захистять ваші руки від можливих ударів молотка.

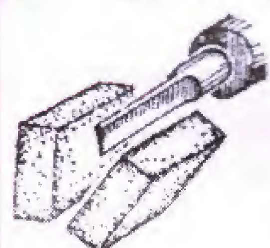
Відріжте ребристу частину поліетиленової пробки від шампанського, і ви отримаєте сітку-фільтр для зливного отвору ванни чи раковини.

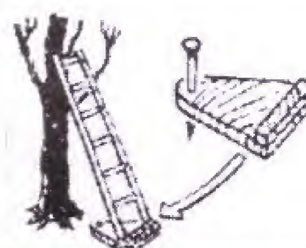
Якщо скло окулярів відкололось у місці кріплення до оправи, не біда, окуляри можна ще довго носити після ремонту власними силами. Візьміть прозору липку стрічку і накладіть її у два-три шари на місце пошкодження. Після цього зробіть у ній проколи голкою, встановіть скло і закріпіть гаєчками.

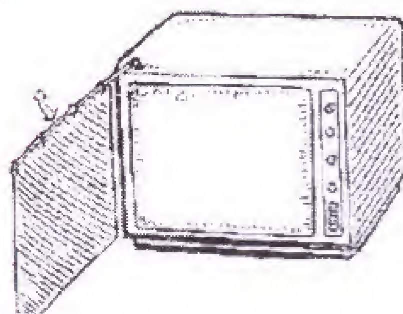
Різати пінопласт дуже зручно за допомогою паяльника. Жало треба розплющити, щоб утворилась плоска лопатка. Зріз виходить рівним, кромки не плавляться.

Щоб обійтися без помічника, працюючи у саду на драбині, збийте підставку-утримувач.

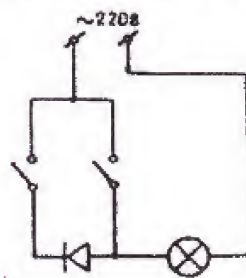
Для захисту екрана телевізора або монітора від денного бокового світла можна виготовити легкий екран. Він робиться з темної тканини і закріплюється на відкидному чи зйомному кронштейні збоку.

Якщо під рукою не знайшлося перехідника для заправки запальнички, вас виручить пластмасовий стрижень від кулькової ручки. Від неї відрізається шматочок на 2 мм довший від заправочного стрижня газового балончика - він і буде слугувати надійним перехідником.

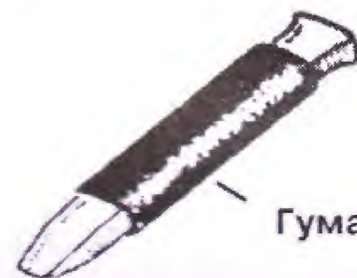
Лампочки чергового освітлення перегоряють дуже швидко - уночі напруга підвищена. Щоб мати можливість на ніч уключити їх у півнакалювання, достатньо встановити подвійний вимикач і в його корпусі змонтувати напівпровідниковий діод типу Д226. В одному положенні вимикача лампочка горить на повну потужність, в іншому - на половину.

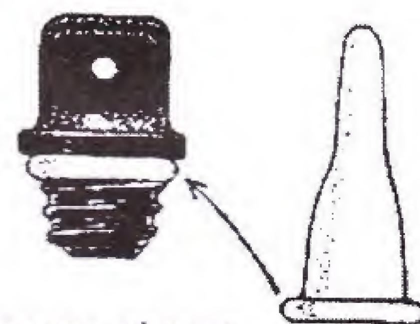
Щоб зберегти розсаду у теплиці під час весняних приморозків, скористайтесь нескладним туристським пристосуванням. Один кінець металевої труби довжиною 3-4 метри кладуть у вогнище, що тліє, інший уводять у теплицю. Холодне повітря, проходячи через трубу, нагрівається. Щоб забезпечити тягу, трубу встановлюють із нахилом, у теплиці роблять витяжний отвір.

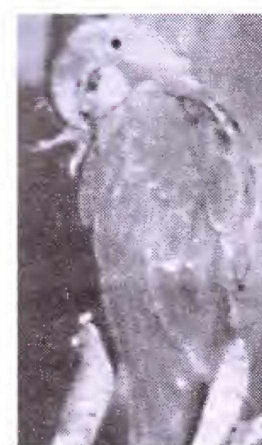

Досить натягнути на ручку зубила шматок шланга з товстими стінками і працювати стане приємніше - зникне відчуття болю у руці, що виникає від вібрації.

Грілка, що пропускає воду між горлечком та пробкою, здатна лише посилити страждання хворого. Але не поспішайте її викидати. Натягніть на пробку грілки гумове кільце, відрізане від соски для молока, і ви надійно усунете течу.

У більшості мілких птахів при утриманні у неволі неправильно ростуть кігті. Найчастіше це пов'язано з недостатньою рухливістю птаха, занадто тонким та гладеньким сідалом, іноді - із неправильним харчуванням. Кігті, що відростають необхідно акуратно підрізати маленькими гострими ножицями. Це майже безболісна операція.

Мудрості будівельника

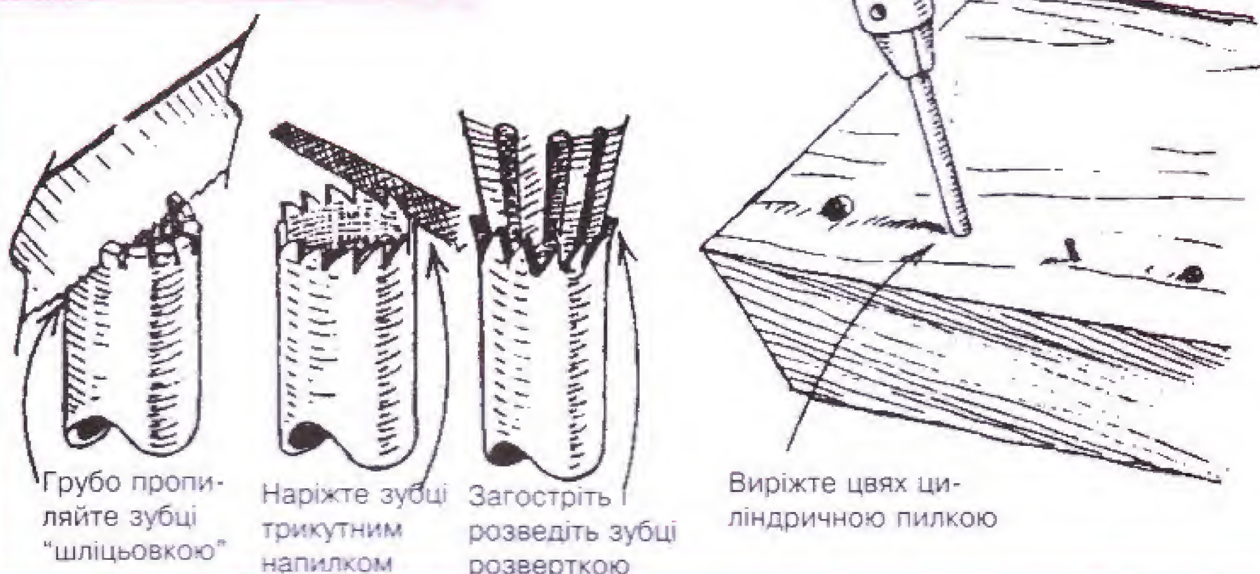

Не люби спать, чтобы тебе не обеднеть;
держи открытыми глаза твои, и будешь досыта есть хлеб.

Книга приповістей Соломонових.
Гл. 20, вірш 13

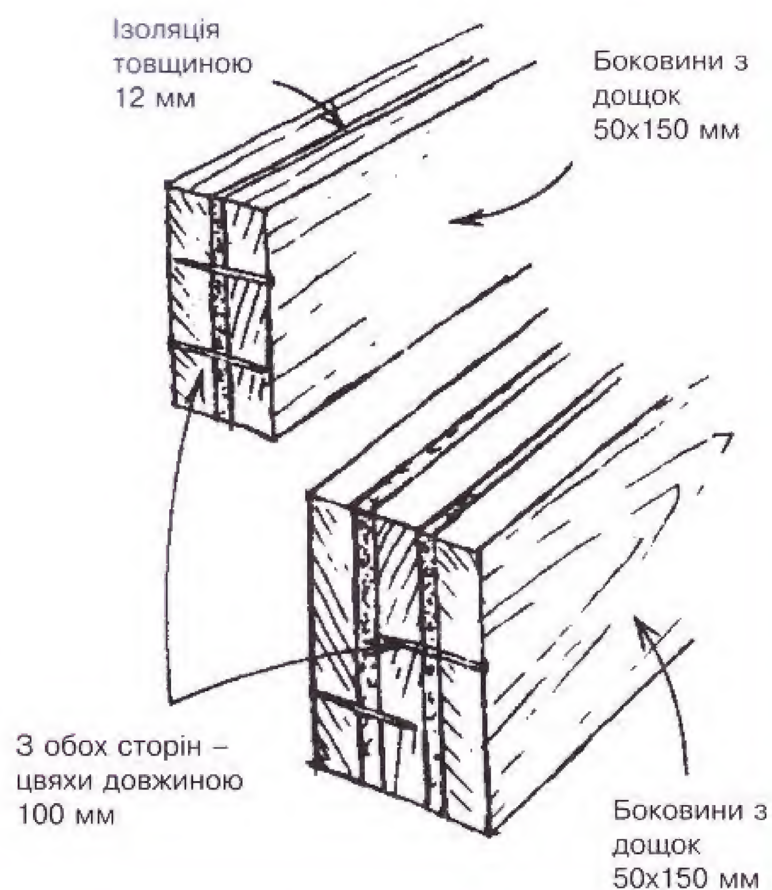
Як видалити цвях без головки

Часто цвяхи та шурупи іржавіють і міцно "прикипають" до волокон деревини. Іноді у них немає головок. Щоб видалити такий скріплювальний елемент і не пошкодити деревину поряд з ним, скористайтесь саморобною циліндричною пилкою. На торці сталевої трубки діаметром 6 мм "шліцьовкою", трикутним напилком наріжте зубці, а розверткою загостріть їх і трохи розведіть.

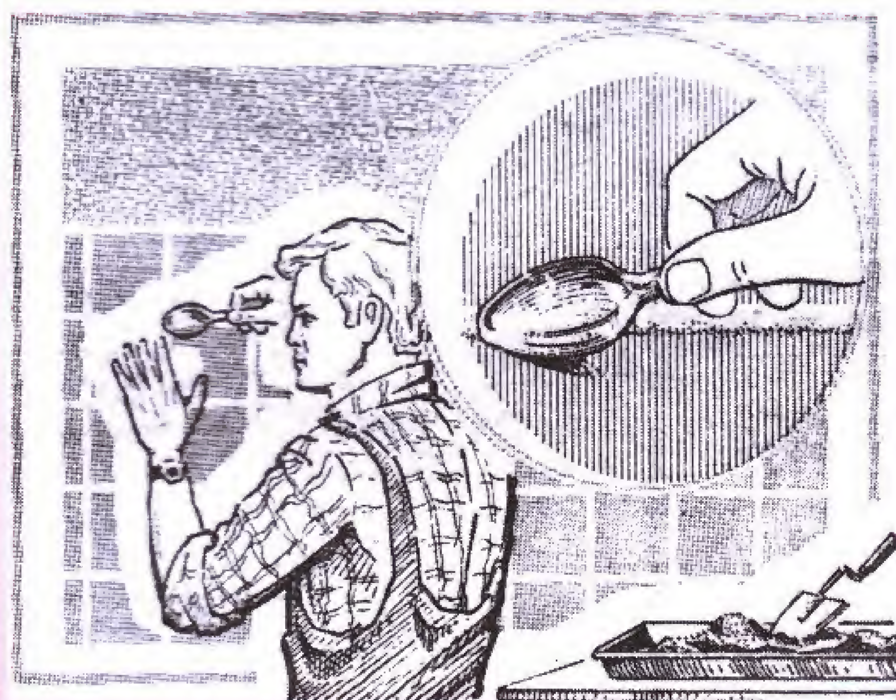

Теплі коробки

При збиванні дверних або віконних коробок між заготівками товщиною 50 мм можна прокласти пінополістирол товщиною 12 мм (див. рис.). Така конструкція характеризується високим теплоопором.

Розшиває ... ложка

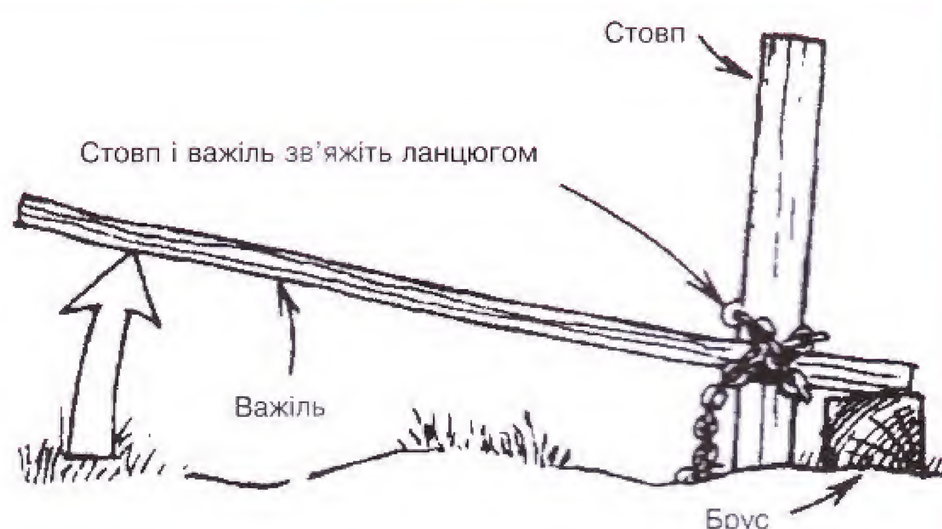

При кладці цегли, обробці стін кахелем велике значення мають рівні красиві шви. За допомогою звичайної чайної ложки можна надати однорідної закінченості усій оброблювальній поверхні. Крім того, за допомогою неї можна також видалити залишки розчину.

Ще один спосіб витягнути зруб

Прив'яжіть важіль до стовпа ланцюгом, який зафіксуйте скобою, що забита між ланками, або скріпіть ланки болтом із гайкою. Один кінець важеля обіпріть на брус біля стовпа і, піднімаючи вільний кінець, витягніть стовп із землі.

Бережіть спину - працюйте ногами!

Будуємо швертбот

Ви хочете зробити вітрильник! Тоді, напевно, вас зацікавить швертбот спрощеної конструкції, розрахований на домашню технологію виготовлення. Зрозуміло, при збереженні гарних гідродинамічних обводок корпуса і, відповідно, гарних ходових якостей.

Дуже привабливим для багатьох може бути човен з обшиванням з непромокаючої тканини. Однак, м'яке обшивання для швертбота навряд чи підійде - можливості маневру у вітрильника обмежені, і будь-яка тріщина може стати причиною аварії. До того ж навантаження на корпус вітрильника більш значні, що призводить до збільшення маси каркаса - адже м'яке обшивання практично не збільшує його твердість. Незважаючи на це, в обтягуванні каркаса тканиною є раціональний задум, який цілком можна розвити, зробивши за зразком розбірної байдарки твердий нерозбірний корпус з мембранним обшиванням.

Каркас швертбота - дерев'яний, полегшеного типу. Він складається з трьох шпангоутів, киля і чотирьох стрингерів. Мідель-шпангоут - посилений, оскільки до нього кріпиться щогла, а також шверці.

Щогла - з дюралюмінієвої труби чи поворотна, дерев'яна. Вітрильне обладнання - латинське. Площа вітрила близько 3,2 м^2.

Шверці фанерні, закріплені шарнірно в дюралюмінієвій трубі, заклеєній в мідель-шпангоуті.

Складання корпуса починається з виготовлення трьох шпангоутів - для них будуть потрібні соснові рейки перетином 20Х50 мм, а також фанера товщиною близько 3 мм. Складання виконують на плазі - листі фанери з нанесеними на ньому контурами теоретичних шпангоутів. Кожний з елементів шпангоута підганяється до відповідної лінії теоретичного креслення і сусідньої рейки і тимчасово фіксується цвяхами. Після припасування усіх деталей на шпангоут накладається лист фанери і за допомогою цвяхів та клею (краще епоксидного) закріплюється на рейках. Далі заготовка шпангоута відокремлюється від плаза, перевертається, і з іншого боку місця стиків підсилюються фанерними косинками - також за допомогою клею і цвяхів.

Так само складається і транцева дошка, однак вона має двостороннє фанерне обшивання.

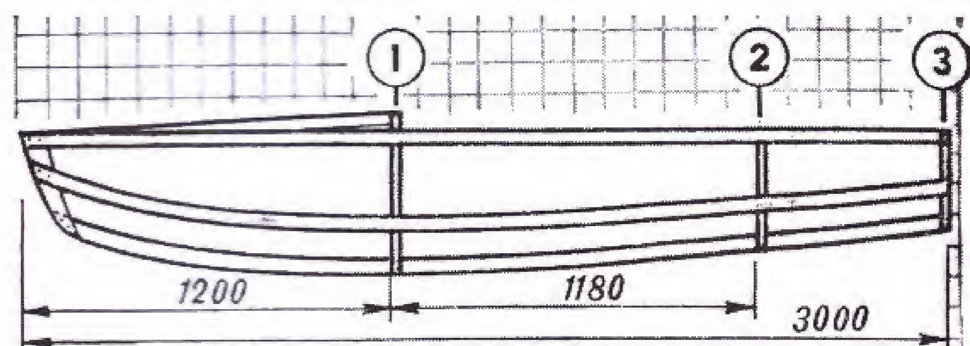
Складання каркаса виконується на рівній підлозі. Попередньо на нього наносять лінію діаметральної площини, місце розташування форштевня, шпангоутів і транцевої дошки. Далі на підлозі тимчасово закріплюють шпангоути, транцеву дошку і форштевень, а потім до цих елементів кріплять шурупами і епоксидним клеєм кіль та інші елементи подовжнього набору. Після затвердіння клею каркас вирівнюють рубанком, рашпілем і шкуркою. Гострі краї скругляють, нерівності і западини зашпаровують шпаклівкою з деревною стружкою і епоксидною смолою.

Наступний етап роботи - обшивання. Спочатку каркас туго обтягують скловолокном. Зробити це можна за допомогою епоксидного клею і маленьких цвяхів.

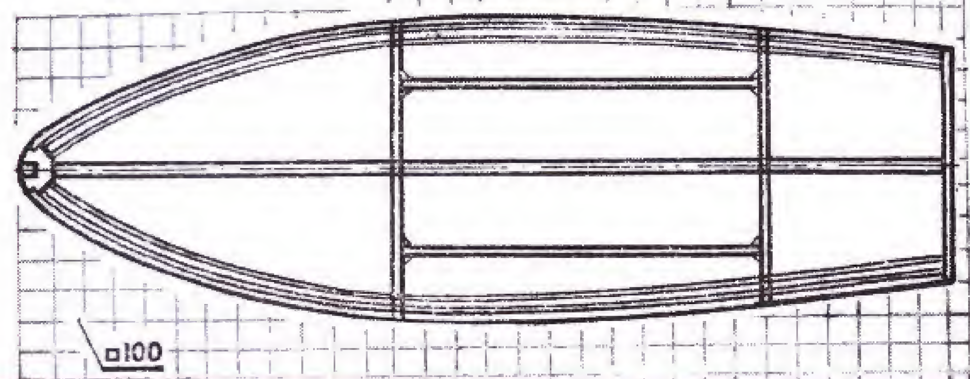
Натягнуте обшивання просочують епоксидною смолою. Перший шар можна наносити за допомогою пульверизатора, розбавивши попередньо густу епоксидку ацетоном. При цьому обов'язково користуйтеся респіратором чи протигазом, працювати бажано на відкритому повітрі. Наступні два-три шари смоли наносяться щіткою - у цьому випадку розводити смолу ацетоном не слід.

Отримане обшивання недостатньо тверде і міцне, тому його необхідно підсилити - заклеїти зсередини пінопластом (будівельним чи пакувальним). Його нарізають на пластини товщиною близько 10 мм розжареним електричним струмом ніхромовим дротом, натягнутим над дерев'яною плитою на двох фарфорових ізоляторах. Напруга підбирається за допомогою вольтметра. При обклеюванні днища не намагайтеся застосовувати пластини великої площі, краще заздалегідь нарізати їх на смуги шириною близько 100 мм - такі зручніше підганяти до днища й елементів набору корпуса. Притискають пінопластові смуги поліетиленовими мішками, у які насипаний сухий річковий пісок.

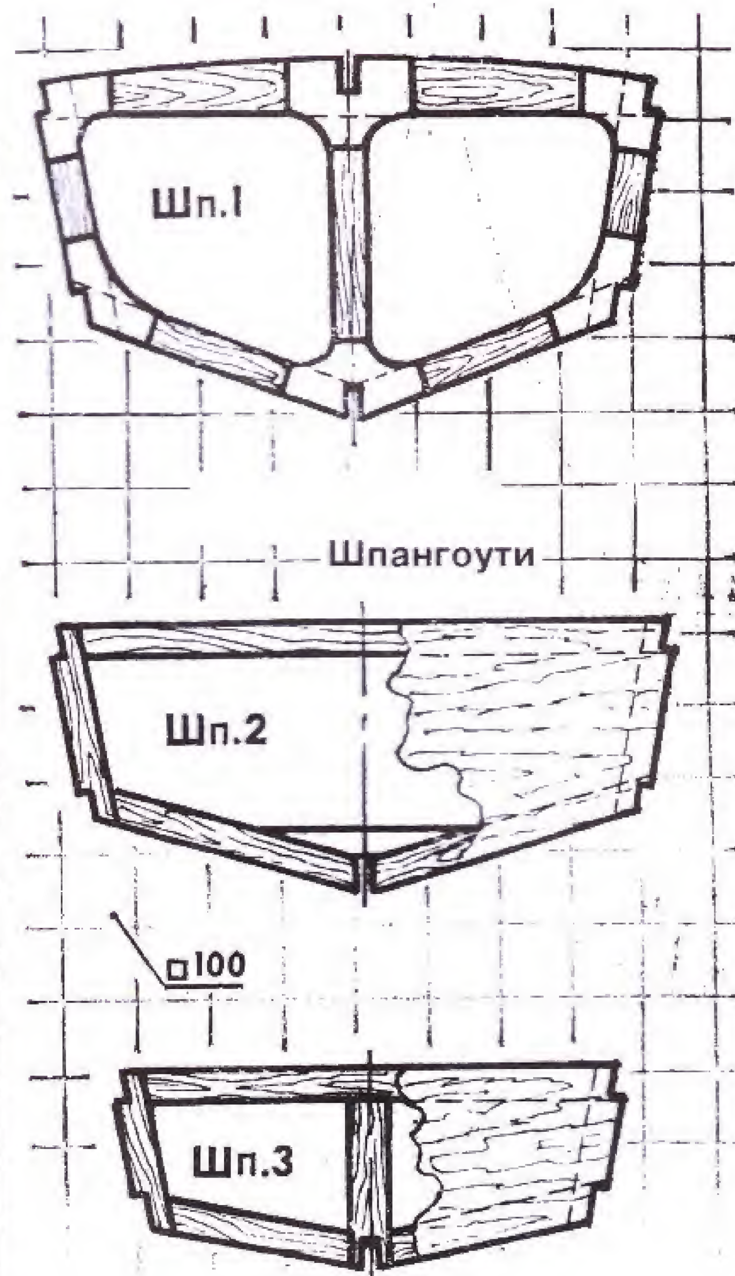
Після обклеювання внутрішньої поверхні корпуса пінопластом його поверхня вирівнюється, шпаклюється

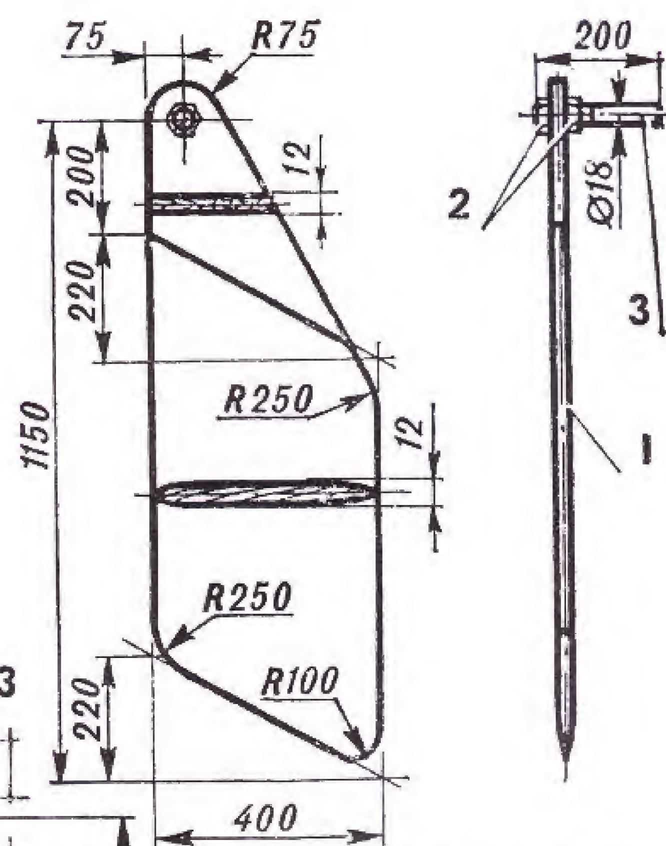

Каркас швертбота.

Прогулянково-туристичний швертбот: 1 - корпус, 2 - гвинтовий талреп, 3 - штаг (сталевий дріт діаметром 3 мм), 4 - щогла (дюралюмінієва труба 50Х2 чи переклеювання з деревини), 5- ванти (сталевий дріт ОВС діаметром 3 мм), у - обкуття щогли, 7 - латинське вітрило площею 3,2 м², 8 - блок гику шкотів, 9 - гики-шкоти, 10 - підіймальний румпель, 11 - кермове перо, 12 - шверц, 13 - відтягнення, 14 - вісь під шверці, (труба з внутрішнім діаметром 18 мм).

Бічний шверц у зборі: 1- шверц (фанера товщиною 12 мм, обклеєна скловолокном на епоксидній смолі), 2 - гайки, 3 - дюралюмінієва шпилька.

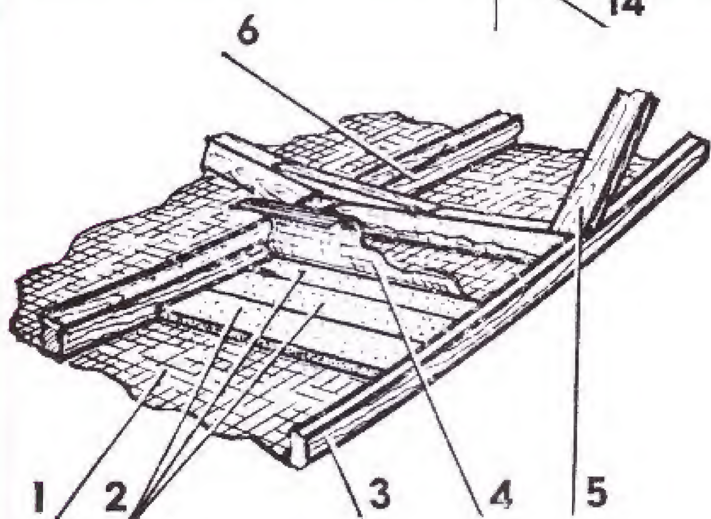
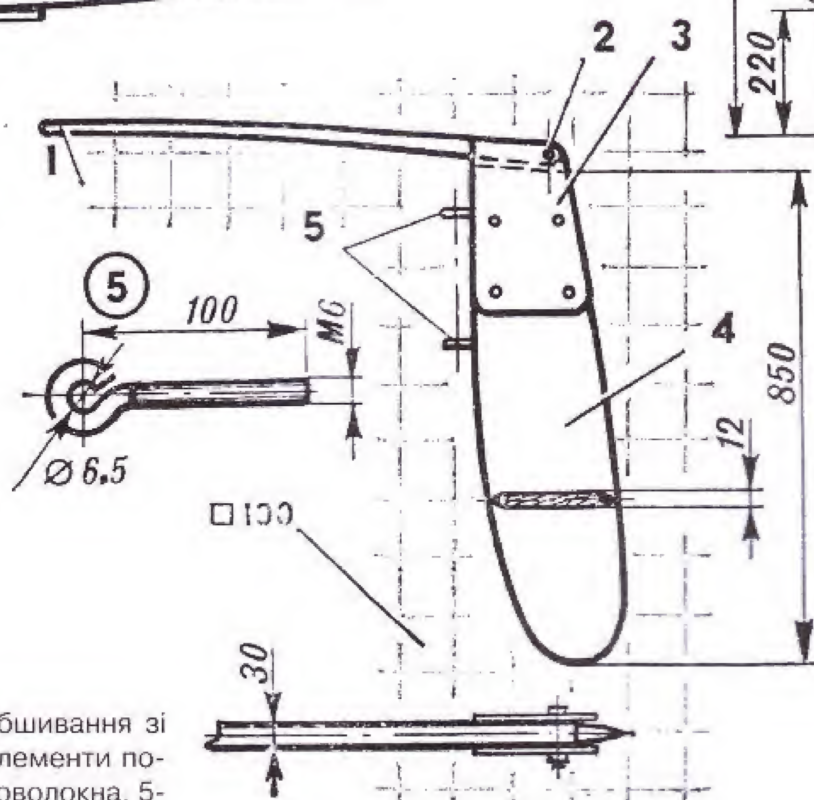

Схема формування обшивання корпуса: 1 - обшивання зі скловолокна, 2 - пінопластове заповнення, 3, 6 - елементи поздовжнього набору, 4 - внутрішнє обшивання зі скловолокна, 5- шпангоут.

Кермовий пристрій швертбота: 1 - румпель (бук, дуб перерізом 30Х30 мм), 2 - шарнір румпеля (болт із контргайкою), 3 - балерна коробка (дюралюмінієві пластини товщиною 2,5 мм), 4 - кермове перо (фанера товщиною 12 мм, обклеєна скловолокном на епоксидній смолі), 5 - петлі начіплення (шпилька М6).

Латинське вітрило швертбота: 1 - переднє обкуття (дві дюралюмінієві пластини товщиною 3-4 мм); 2 - реєк (переклей із деревини, діаметр в основі 60 мм, біля вершини - 45 мм, довжина 3600 мм); 3 - гик (переклей із деревини, діаметр 50 мм, довжина - 2600 мм); 4 - вітрило.

Геометрична схема будови вітрила. ▶

складом з епоксидки і деревних стружок і обклеюється зсередини одним-двома шарами скловолокна.

До верхньої частини мідель-шпангоута пришнуровується, а потім і остаточно прикріплюється за допомогою епоксидної шпаклівки з деревних стружок дюралюмінієва труба діаметром 22-30 мм - у ній будуть закріплюватися бічні шверці.

Палуба швертбота - з фанери чи оргаліту, хоча і її можна виконати так само, як обшивання корпуса. Різниця лише в тому, що після обтягування палуби скловолокном приклеювати пінопласт і другу оболонку "сандвіча" слід не зсередини корпуса, а ззовні. Це, щоправда, потребує ретельнішого вирівнювання пінопласту на палубі перед остаточним приклеюванням до неї скловолокна.

Зсередини, на килі корпуса, поблизу мідель-шпангоута встановлюють склянку степса щогли, а урівень з палубою - хомут зі сталевої смуги товщиною 3 мм: вони утворять дві опори поворотної щогли.

Шверці випиляні з 12-міліметрової фанери. Їм надано форму, що в перерізі нагадує двоопуклий авіаційний криловий профіль. Кожний із шверців обклеєний скловолокном, заґрунтований і покритий яскравою фарбою. Віссю повороту шверця служить дюралюмінієва шпилька з різьбою на одному з кінців. Шверц у ній закріплюється між двома гайками. Фіксація шверців у трубі - за допомогою капронового шкертика, яким він кріпиться до качки.

Кермове перо виконане з 12-міліметрової фанери. Так само як і шверц, у перерізі воно являє собою зручний в обтіканні профіль. І точно так само завершальними операціями щодо його виготовлення є обклеювання скловолокном, вишкурування, ґрунтовка і фарбування яскравою емаллю. До транця перо кріпиться за допомогою змонтованих на першому петель-кронштейнів. Вони являють собою однобічні різьбові сталеві шпильки, зігнуті у вигляді букви Г і закріплені на транцевій дошці гайками і шайбами. З таких же шпильок зігнуті і відповідні частини петель, що нагадують за формою шпильки з кільцями. У кермовому пері вони закріплюються у висвердлених у ньому отворах на епоксидному клеї.

Румпель - з дубової чи букової рейки. З баллером з'єднувати його найкраще шарнірно. Це зробить керування вітрильником зручнішим.

Рейок і гик латинського вітрила - нерівновеликі. Довжина рейка - 3600 мм, довжина гику - 2600 мм. Вони можуть бути дерев'яними, вистругáними з прямошаруватої деревини, або трубчастими, дюралюмінієвими. Спереду рейок і гик об'єднуються дюралюмінієвою накладкою, що забезпечує шарнірне з'єднання цих елементів рангоуту.

Рейок і гик зв'язані зі щоглою капроновими шкертиками, що обертаються "вісімками" навколо цих елементів рангоуту. Фіксація вітрила по висоті - за рахунок пропущення кріпильного шкертика через отвір у щоглі.

З рейком і гиком вітрило з'єднується за допомогою "кишень", викроєних з більш щільної, ніж у самого вітрила, тканини. Розміщення полотнищ вітрила починається від галсового його кута так, щоб лінія першого шва становила прямий кут із задньою шкаториною. Усі кути вітрила підсилюються накладками-боутами з тканини. Для вітрила найбільше підійде тканина типу "болонія" чи тік. Годиться і наметова тканина.

Під час перших виходів на воду настройте швертбот. Основне - сполучити центри парусності і бічного опору. Неузгодженість можна помітити відразу: вітрильник при нейтральному положенні руля буде або приводитися (йти крутіше до вітру), або увалюватися (йти повніше до вітру). Щоб зрівноважити швертбот, потрібно переміщати (уперед, назад) вітрило щодо щогли, чи відхиляти (уперед, назад) шверці. Якісно збудований вітрильник має невелику тенденцію йти круто до вітру; це допомагає при шквалах чи в аварійних ситуаціях переводити швертбот у положенні левентик - носом до вітру.

Кілька побажань яхтсменам-новачкам:

1. Коли налітає шквал, не чекайте, поки вода потрапить у кокпит, вчасно роз'ятрюйте гики-шкоти і відповідно вітрило!

2. Коли яхта йде курсом фордевінд (вітер - позаду), намагайтеся уникати перекидання вітрила з борта на борт - це може призвести до перекидання чи поломки щогли. Вибирайте курс так, щоб вітер дув не точно в транець, а трохи збоку.

3. Уникайте поворотів фордевінд, коли лінія вітру перетинає корму парусника - у цьому випадку також відбувається перекидання вітрила. Краще робити повороти оверштаг, коли лінію вітру перетинає ніс вітрильника. При цьому вітрило наповнюється поступово, без ривків.

4. Виходячи навіть у нетривале плавання, не забувайте надягати рятувальний жилет!

Намет для туриста

З настанням перших теплих днів після довгої зими ми починаємо думати про те, як і де проведемо відпустку. Звичайно, можна скористатись послугами численних туристичних агенств і відпочити у комфортабельному готелі на березі моря. Але, якщо ви полюбляєте романтику і хочете справді добре відпочити від щоденних проблем великого міста, проведіть свою відпустку на лоні природи у такому чудовому наметі, зробленому власними руками.

Пропонований намет розрахований на двох людей і важить лише три кілограми. Натягується він між двома деревами (або під одним) за декілька хвилин (рис. 5,6). Причому встановлювати його можна навіть на вологому грунті: дах та бокові стіни не намокають, а підлога з клейонки не дає можливості волозі проникнути усередину намету.

Намет герметичний. А це дуже важливо: комарі, мошки та інші надокучливі комахи не зможуть проникнути до вас. У наметі, зшитому з світлого і легкого матеріалу, навіть у похмуру погоду завжди світло, тепло і затишно, а навіси, утворені тентом, крім свого основного призначення (запобігати намоканню бокових стінок), створюють ще й додаткові зручності. У спекотну, але дощову погоду приємніше сидіти під тентом, що не промокає, ніж у наметі. Під ним також зручно розмістити на ніч речі, звільнивши таким чином корисну площу намету.

Намет і тент (рис.1) зшиті з трьох різних матеріалів: плащової, клейонки та поліетиленової плівки. Дно намету і борти вздовж нього утворюють своєрідне корито, що не промокає (1). Вони пошиті з тонкої, але міцної клейонки. Перед зшиванням усі кромки дна й бортів проклеєні гумовим клеєм.

Дах (2), передня і задня стінки намету (3,4) із плащової тканини. Їх можна виготовити і з інших цупких, але легких тканин. Для більшої міцності ребра бокових стінок та коньок даху прошиті корсажною стрічкою. Вхід до намету закривається замком "блискавка" (5). Нижній край передньої стінки з бортом дна не зшитий. Передня стінка утворює разом із бортом дна запах у 20 см, завдяки чому ви надійно захищаєте себе від нападу комарів.

Викрійка намету зображена на рис. 2. Тент (6) пошитий з поліетиленової плівки, яка добре витримує коливання температур. Для більшої міцності кромки тенту підігнуті й прошиті по всьому периметру. Викрійка тенту показана на рис. 3.

Намет за два краї конька даху прив'язаний мотузкою (7) і натягнутий розтяжками (8). Тент кріпиться до кілець (рис. 4), що прив'язані до мотузки (7) і до розтяжок (8).

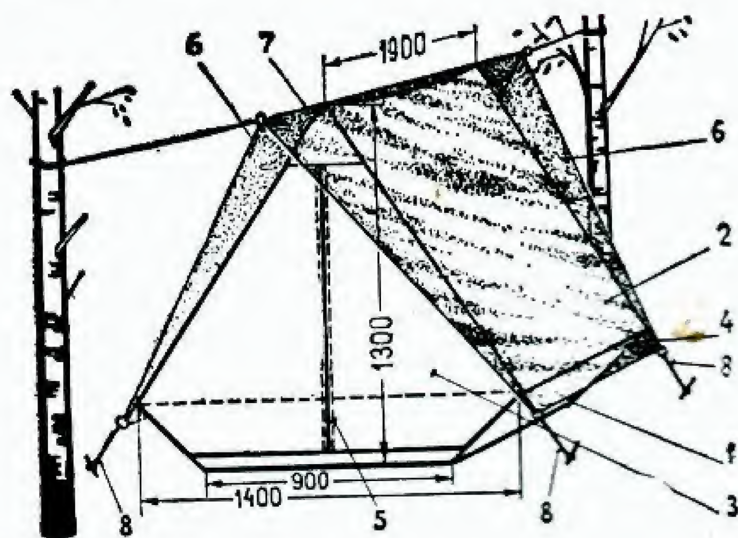

Рис. 1

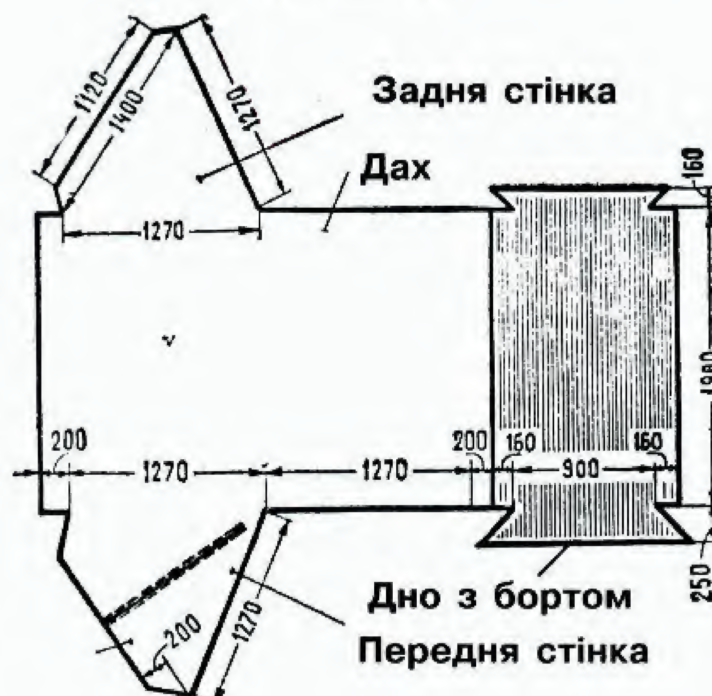

Рис. 2

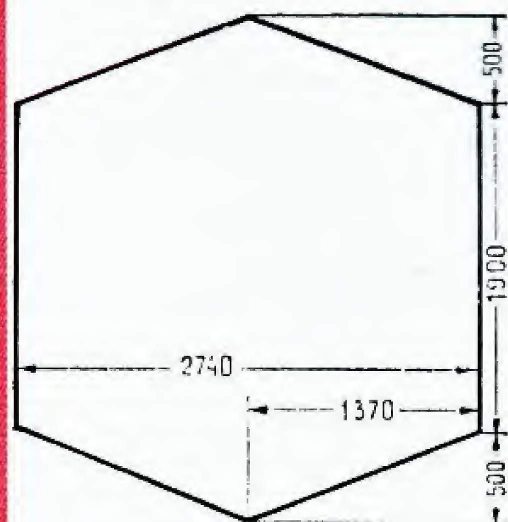

Рис. 3

Рис. 4

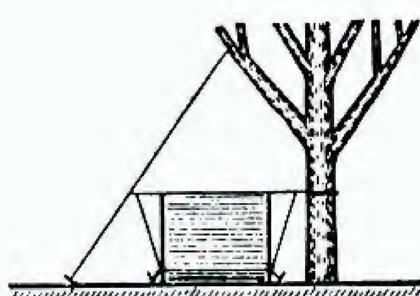

Рис. 5

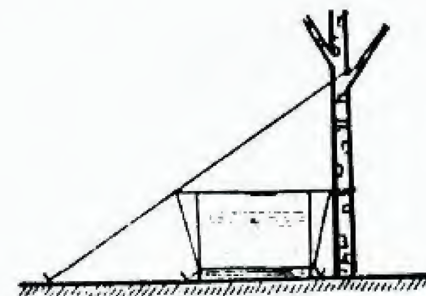

Рис. 6

ДИТЯЧА

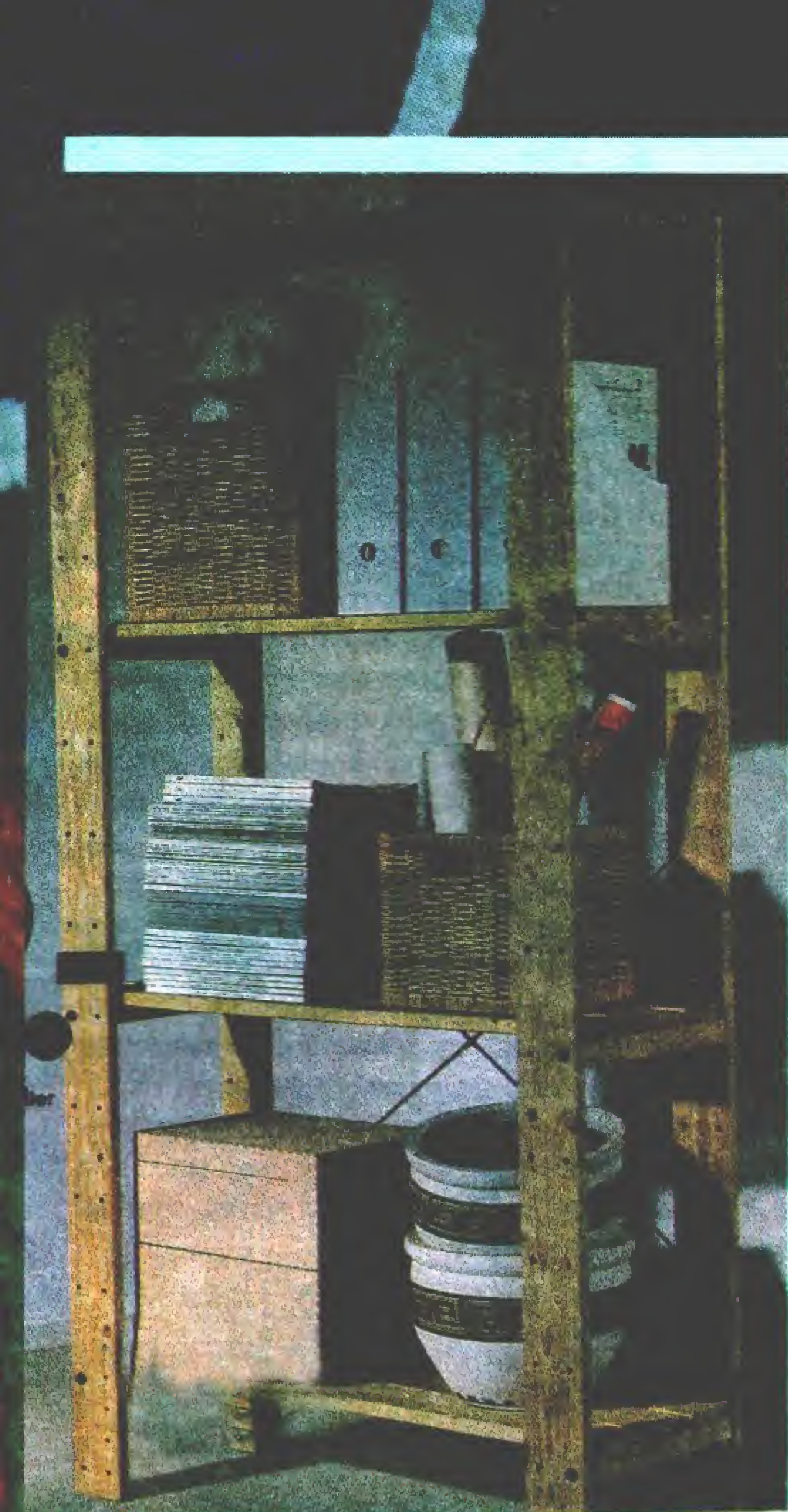
Хлоп'ята і дівчата! А також їхні батьки! Дизайном своєї кімнати зайнятися не хочете? Хочемо! -дружним хором відповідають хлоп'ята і дівчата і починають здійснювати свої "дизайнерські рішення" на стінах та дверях. Поки наші діти "чим би не тішились, аби не плакали" ми поговоримо про ці дивні, незрозумілі і дещо "інопланетні" простори, які у побуті називають дитячими кімнатами.

Потаємний світ дитинства. По-іншому часом і не скажеш, відкриваючи двері у кімнату свого чада. Іноді межа, що відокремлює її від інших кімнат, окреслена дуже різко, іноді розмита, але індивідуальність її хазяїна у будь-якому випадку прагне заявити про себе. Чи повинні батьки допомагати їй проявитися повною мірою чи, навпаки, необхідно привести оформлення всієї квартири до загального знаменника? Мабуть, у кожній родині вирішують це питання по-своєму - відповідно до традицій і можливостей. А тому відмовимося від будь-яких рекомендацій - і просто надамо слово усім зацікавленим особам: батькам, дітям і професійним дизайнерам. Узагальнений результат їхніх міркувань (іноді досить суперечливих) - перед вами.

Почнемо з того, що кімната дитини - це світ, чи навіть безліч світів, справжній мікрокосмос. Тут вона не тільки спить, грається чи стоїть на голові, а ще й пізнає життя, моделює і приміряє для себе життєві ситуації, а по великому рахунку - рухає прогрес, фантазує, мріє й винаходить щось нове, неповторне. Ви коли були, наприклад, у Південній Америці? Принаймні давно, а ваше чадо тільки що сплавлялося на човні по бурхливих водах Амазонки - перед тим, як відправитися на екватор, щоб перевірити - чи не чіпляє він за ноги при ходьбі. І тому, стоячи на порозі нової квартири і прикидаючи, як її спланувати, відведіть для дитячої кімнату більш простору - у майбутньому це якоюсь мірою відгородить вас від експансій на вашу територію. Не варто забувати і про те, що діти мають звичай виростати - виходить, і кімната повинна бути з розрахунком "на виріст".

Крім розмірів, для дитячої кімнати дуже важливо її зонування. Якщо в родині двоє (а може й більше!) дітей, то дуже бажано, щоб у кожного було не тільки своє ліжко, але і своє робоче місце, власний простір для ігор. Ті батьки, які ще не забули своє дитинство, обов'язково передбачать у цій кімнаті "потаємні куточки", де дитина ховала б свої "секрети", зазіхати на які ніхто не має права. Узагалі це ідеальний (проте, на жаль, рідко зустрічається...) випадок, коли дитина почуває себе повним господарем у своїй кімнаті - до речі, почуття власності у дітей розвинуте анітрохи не менше, ніж у дорослих. Правда, це може призвести до зайвої самостійності в прийнятті деяких сміливих "дизайнерських" рішень. Згадаємо рядки з улюбленої книги дітлахів "Мері Попінс" П.Треверса: "У цей момент із дитячої донеслися пронизливі крики Близнюків - вони побилися через синю целулоїдну качечку. Одночасно Майкл і Джейн, що малювали на шпалері, люто сперечалися, який хвіст намалювати зеленій конячці - червоний чи синій..." До того, що художні здібності ваших дітей можуть проявитися саме таким чином, треба ставитися філософськи. А разом з тим почати деякі практичні кроки: поклеїти стіни шпалерами, що миються, вибрати немазкі покриття для підлоги, а головне - створити деякий "полігон" для експериментів. Його роль може зіграти дошка на зразок шкільної або яка-небудь стара шафа чи секретер, відправлені "на пенсію". Нехай малюють на них у своє задоволення, обклеюють картинками, хоч лобзиком випилюють - не шкода. Єдина безумовна вимога: усі оздоблювальні матеріали в дитячій кімнаті повинні бути екологічно безпечними, а меблі - стійкими.

Набираючи на комп'ютері цей текст, я згадала, що усе ще не поцікавилася думкою найголовніших експертів по дитячих кімнатах - дітей. Поблизу в той час бродив тільки один експерт - мій син, до якого я і звернулась з питанням: "Якою ти хотів би бачити свою кімнату?" - Великою, - не задумуючись, відповів він. Потім став, уже повільніше, загинати пальці:. "Щоб у ній ніколи не треба було прибирати... у кутку можна було б посадити дерево... а ліжко щоб було багатоповерховим..." Діти по-своєму розуміють красу, вони набагато раціональніші, ніж ми з вами. Тож, облаштовуючи дитячу кімнату, про це весь час слід пам'ятати. Здається, вас уже не потрібно переконувати у перевагах двохярусного ліжка або, якщо дитина в родині одна, - меблевого комплексу, де спальне місце нагорі, а внизу дуже зручно розміщається робочий стіл і гардероб. У такий спосіб вирішуються відразу дві задачі: створюється надійний "притулок" і залишається відкритий простір для ігор. Що ж стосується інших предметів обстановки, то, на думку дизайнерів, вони повинні відрізнятися від "дорослих меблів" не стільки розмірами, скільки зовнішнім виглядом і особливо більшим ступенем трансформації і мобільності. Стільцю і столу не протипоказані коліщата, настільну лампу краще вибрати на струбцині. Знову згадаємо рядки з іншої улюбленої книги: "У кімнаті Карлсона стояв червоний диванчик, щоб спати, стрибати і кидати туди все барахло. Два стільці, щоб сидіти, класти усяку всячину і вилазити на них, коли потрібно засунути що-небудь на верхню полицю шафи. Утім, шафа була до відказу забита тим, що вже не могло валятися просто на підлозі чи висіти на цвяхах уздовж стін..." Щоб не спостерігати таку ж картину в кімнаті свого маляти, ліжко (незалежно від кількості "поверхів") краще обладнати висувними шухлядами, здатними вмістити і роликові ковзани, і пластмасовий "арсенал", та інші скарби.

На таких полицях можна складати будь-які дрібниці

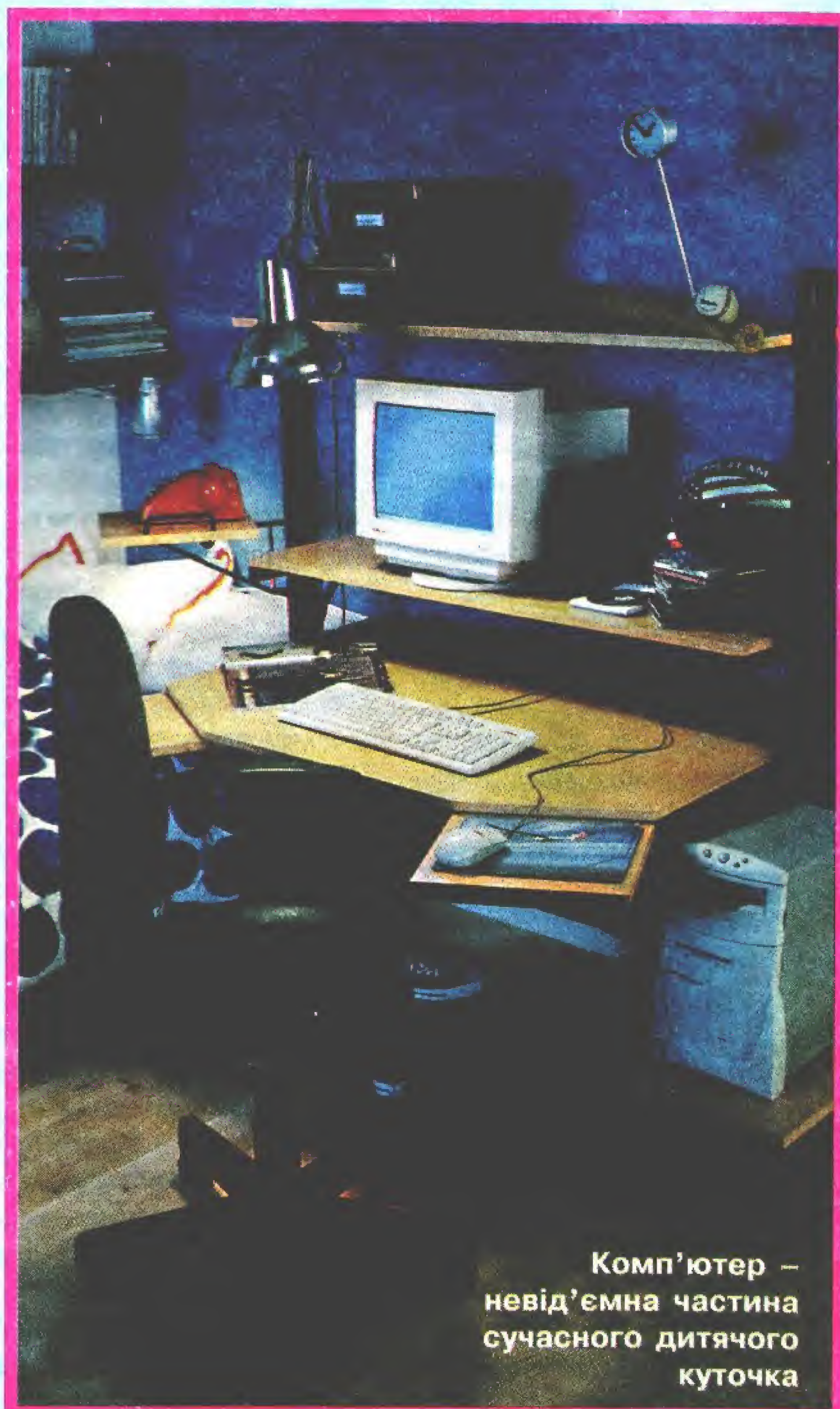

Головне у дитячій кімнаті – зручність і компактність!

Тепер про те, де можна вибрати дитячі меблі, які б максимально відповідали запитам вашого чада. Найпростіший шлях (але не самий економічний) - відправитися в меблевий салон або звернутися у фірму, що торгує меблями. Вам з усією можливою люб'язністю запропонують польську дитячу кімнату чи румунський дитячий гарнітур з чотирьох предметів. Не беруся судити, чим керуються продавці меблів, заповнюючи цінники, хочу тільки нагадати, що дитячі меблі, так само як і дитячий одяг, досить швидко стає "тіснуватим". Але головне - навіть не ціна, а те, що знову прийдеться підбудовувати кімнату під пропоновані меблі, хоча по логіці речей повинно бути навпаки. Значно зручніше і вигідніше замовити меблі для дитячої кімнати у вітчизняного виробника, який працюватиме безпосередньо для вас, а, може, і за вашими ескізами. А ще можна передплатити журнал "Наш дім", у якому часто подаються креслення дитячих меблів і спробувати створити щось своїми руками, разом з "замовником" - вашим сином чи донькою. Вирішуйте на свою користь і користь вашої дитини!

Кротенко В.І.,
канд. психол. наук

Комп'ютер – невід'ємна частина сучасного дитячого куточка

ПЕРЕДПОКІЙ

Зрозуміло, є будинки й квартири, у яких ви, увійшовши з вулиці, відразу ж потрапляєте в житлову кімнату. Однак, у більшості сучасних квартир і приватних будинків є передпокій, нехай і невеликий. Якщо ваш передпокій має незначні розміри, особливо важливо не захаращувати його зайвими речами й предметами меблів. Будь-який передпокій повинен бути добре освітленим і утримуватися у чистоті, інакше енергія Ци буде застоюватися, створюючи відчуття апатії та втоми.

Не дуже добре, якщо вхідні двері ведуть у маленький передпокій, де є сходи, що піднімаються наверх. У таких випадках необхідно уповільнити рух Ци, наприклад, повісити музичну підвіску чи дзвіночки. У цій ситуації неможливо скористатися дзеркалом, але декоративна рослина, установлена навскіс від входу, допомагає поліпшити інтер'єр.

Якщо сходи розташовані збоку від входу, то ідеальним рішенням буде перегородка чи рухлива ширма - вони утворять бар'єр, що буде перешкоджати виходу Ци. Дзеркало, підвішене збоку від дверей, дає відображення передпокою і візуально збільшує його розмір.

Оскільки передпокій не є центром сімейної діяльності, тут потрібно підтримувати нейтральний баланс Інь - Ян, як у декорі, так і у освітленні. Якщо передпокій дуже світлий і має кути, пом'якшіть цей ефект пастельними тонами і фіранками чи зменште яскравість світла. Якщо в передпокої занадто темно, використовуйте більш насичені кольори, підсильте освітлення і повісьте на стіни картини чи фотографії у прямокутних і овальних рамках.

Для залучення доброчинної Ци можна скористатися дверними килимками. Вибирайте колір, що відповідає напрямку вхідних дверей: червоний для півдня, коричневий для південно-заходу, і так далі. Ви також можете скористатися додатковим елементом, - наприклад, зеленим - на півдні і червоним - на південно-заході. Деякі практики фен-шуй радять на щастя покласти під килимок три золоті монети. Візьміть китайські монети з отвором посередині, нанижіть їх на червоний шнурок і підвісьте.

Ще одна порада для залучення удачі в будинок полягає в яскравому освітленні ділянки, розташованої перед вхідними дверима і безпосередньо за ними.

Деякі проблеми і пропоновані рішення

! Якщо з порога вхідних дверей можна побачити кухню, ванну кімнату чи спальню.

Найчастіше спальня не є місцем для спілкування родини. Коли людина входить у будинок, її погляд повинен звертатися до вітальні, їдальні чи до загальної кімнати, а не до кімнат окремих членів родини. Якщо ви входите в будинок і бачите, що двері спальні відкриті, то можете спочатку зайти туди, а не в загальне житлове приміщення. Але така ізоляція в довгостроковій перспективі може привести до роз'єднаності в родині.

Ванна кімната призначена для гігієнічних функцій, тому її краще забрати з центрального проходу. Кухня займає важливе, іноді центральне місце в житті родини, але вона поглинає вільний час і є у більшості випадків робочим приміщенням. Тому не потрібно концентрувати увагу на кухонних обов'язках, одразу увійшовши у своє житло.

! Відволікайте увагу від небажаних видів, користуючись кольором, освітленням чи помітними предметами.

! Тримайте закритими двері, що ведуть у спальню, кухню і ванну кімнату.

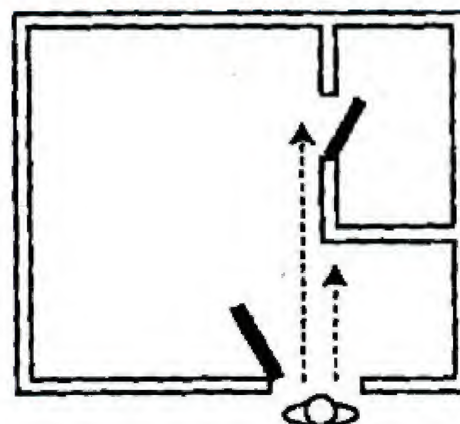
! Розміщайте в передпокої значні, цікаві предмети, що відволікають увагу від внутрішніх кімнат.

! Якщо при вході в будинок ви бачите стіну, розташовану усього в двох метрах від вас.

Навіть подумки підходячи до голої стіни, ми почуваємо дискомфорт, розбрід у думках чи внутрішнє напруження. Упертися в глуху стіну - усе рівно, що забути щось дуже важливе. Взагалі вид близької стіни при вході в будинок блокує просування вперед. Наша тілесна енергія Ци зупиняється на півдороги. День за днем, входячи в будинок, ми підспудно відчуваємо перед собою глуху стіну.

Повісьте дзеркало на стіну, протилежну від входу: це скрадає її присутність. Якщо дзеркало з тієї чи іншої причини не підходить, прикрасьте стіну квітами, рослинами, фотографіями чи картинами живої природи - на самій стіні чи на найближчому предметі меблів.

! Якщо з передпокою відкривається два види: на ближню стіну і далеку кімнату чи коридор.

Розщеплена лінія зору

Коли ви одним оком дивитеся на ближню стіну, а іншим - уздовж передпокою чи коридору, це називається розщепленою лінією зору.

Різна глибина візуального сприйняття напружує зоровий нерв. Оскільки він передає візуальні імпульси в мозок, одночасне споглядання близького і віддаленого виду веде до збою в повідомленні. Головні болі, почуття неврівноваженості, підвищена дратівливість - усе це може бути результатом розщепленої лінії зору.

Помістіть уздовж лінії зору предмет, що зупиняє рух Ци і затримує погляд на одному місці. Це може бути рослина, статуетка, маленька ширма - усе, що підкаже ваша уява.

Предмет, який зупиняє енергію Ци, буде притягувати погляд, усуваючи дисгармонію сприйняття.

! Якщо біля входу немає полички для рукавичок, вішалки чи підставки.

У ландшафтній школі фен-шуй простір, що знаходиться праворуч від вхідних дверей називається "зоною помічників". Виділяючи особливе місце, на яке можна класти предмети, спиратися для фізичної чи емоційної підтримки, ми виражаємо турботу про потреби інших людей. Життя йде по колу, і наша турбота про інших у кінцевому рахунку повертається до нас.

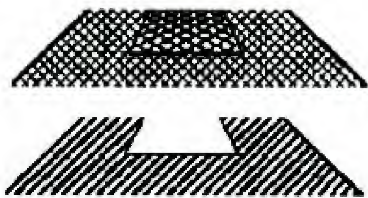
Тут підійде будь-яка опора для рук, навіть незначна. Підставка для парасольок чи

шафа для взуття можуть служити альтернативою столику для рукавичок чи настінній полиці. Якщо на підлозі немає вільного місця, невеликий світильник на стіні діє як індикатор простору, який "підсвічує" турботу про ближніх.

! Якщо поруч із дверима може зручно розміститися тільки одна людина.

Маленький передпокій можна порівняти з тугим поясом: він стискає й обмежує. Наявність вільного місця біля входу чи виходу сприяє створенню позитивної атмосфери у житловому приміщенні.

Якщо планування квартири не дозволяє створити просторий передпокій, можна обдурити зір, варіюючи матеріали покриття для підлоги. Якщо передпокій застелений килимом, зробіть перед дверима вставку з іншою текстурою, малюнком чи кольором. На паркет чи лінолеум можна покласти килимок, що контрастує з підлогою. Зміна структури покриття підлоги змінює сприйняття простору.

Покриття для підлоги, що контрастує, може візуально збільшити площу передпокою.

! Якщо прямо напроти вхідних дверей розташовані інші двері.

Вихід чи вікно, розташовані поруч з парадними дверима, як би запрошують нас рухатися туди, одночасно показуючи шлях назовні чи відволікаючи вашу увагу. Майстри фен-шуй пояснюють, що наша енергія Ци або циркулює в існуючому просторі, або притягується до того, що перебуває за його межами. Ми схильні слідувати візуальним указівкам, і, якщо наша увага не затримується, то звичайно, йдемо до кінця.

Знайдіть придатний засіб, що відволікає увагу від виходу. Коло світла, контрастна ділянка підлоги чи незвичайний предмет придушують спокусу вийти з кімнати. Дзеркало, що відбиває людину, яка входить, чи рух вхідних дверей, допомагає утримати увагу.

! Якщо перед вхідними дверима знаходяться сходи.

Сходи перед дверима непереборно притягують нас до себе, як дітей, які люблять кататися на ліфті. Нас тягне піднятися по будь-яких сходах у межах видимості.

На другому поверсі будинку, звичайно, знаходяться особисті житлові приміщення, наприклад, спальні. Однак, вхід у будинок повинен спонукувати людей рухатися до його центру, у ті місця, що найчастіше використовуються всіма членами родини.

Відволікайте увагу від сходів яскравими, світлими чи великими предметами. Установіть більш могутні лампочки у прилягаючому коридорі. Покладіть яскраві килимки у коридорі, що веде в загальні приміщення першого поверху.

На шляху до сходів можна помістити рослину, скульптуру чи предмет меблів, що створює перешкоду для просування вперед. Навіть якщо така перешкода змушує нас відхилитися на один крок в іншому напрямку, цей крок відкриває перед нами нові перспективи.

! Якщо перед входом є двоє сходів, що ведуть нагору й униз.

Входячи в будинок зі сходами, що ведуть на різні рівні, ми почуваємо себе невпевнено. Якщо ви не в змозі зробити перепланування, рішення проблеми полягає в залученні уваги до сприятливої точки. У даному випадку необхідно виділити рівень, де розташована головна вітальня чи загальна кімната. Це можна зробити, прикрасивши поручні відповідних сходів електричною гірляндою, пофарбувавши стелю над нею контрастним кольором чи поклавши на східці килимову доріжку.

Ще одна ідея - пофарбувати стіну сходів, що веде в головне житлове приміщення, більш яскравим кольором. Повісьте на цій стіні картину, горщик із рослиною чи декоративний світильник. Створіть навколо головних сходів енергетичний ореол, що залучає увагу відразу ж після входу в будинок.

! Якщо в передпокої тьмяне освітлення.

З роками ми усе більше маємо потребу у освітленні, щоб орієнтуватися у навколишньому оточенні. Реальне і передбачуване висвітлення повинне ретельно оцінюватися, особливо якщо в будинку живуть люди старші 50 років.

Яскраве світло при вході в будинок дружелюбне і піднімає настрій. Хоча ми зазвичай проводимо мало часу в передпокої, яскраве освітлення в цьому місці спонукує нас рухатися в центральні приміщення будинку. Іноді для цього буває досить замінити лампочку на більш потужну. В інших випадках можна поставити торшер чи повісити бра для освітлення передпокою.

Якщо до вас часто приходять гості, то доречно зробити освітлення менш яскравим. Коли ми знаходимося в гостях, приглушене світло допомагає нам швидше освоїтися в незнайомій обстановці.

Урзікова О.В.

(Продовження у наступному номері)

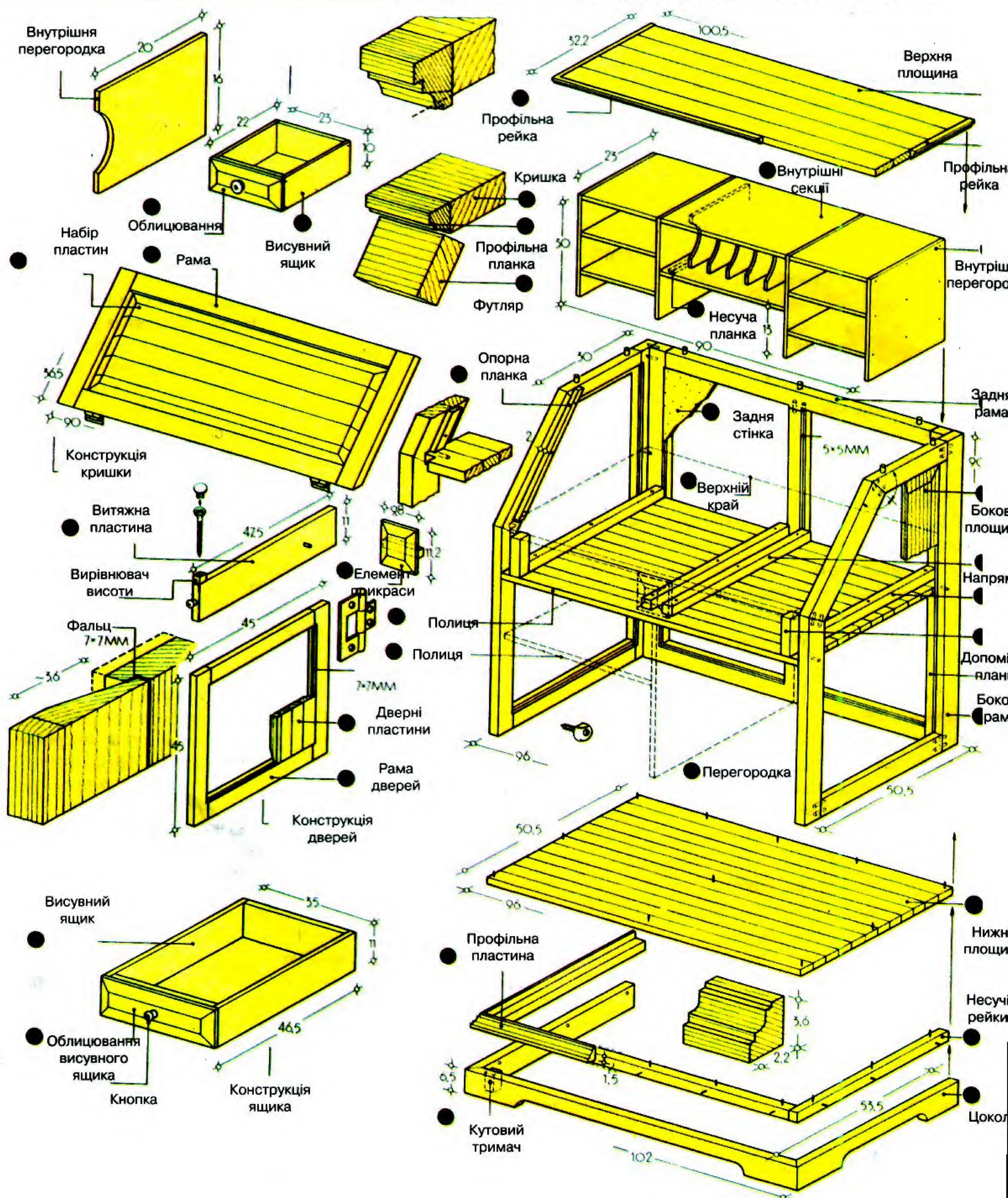
Шановні читачі! *Сьогодні в Україні і за кордоном дуже багато продається і купується нерухомих об'єктів. Звісно, бувають і невдалі, і некоректні операції. Щоб їх уникнути, спеціалісти пропонують дотримуватись 10-ти правил під час купівлі нерухомості.*

1. Не купляйте нерухомість спонтанно, під впливом перших вражень.
2. Підписуйте угоду купівлі-продажу тільки після того, як старанно перевірили всі її пункти.
3. Не давайте можливості тиснути на Вас, а тим більше "заганяти" у глухий кут. Серйозний продавець, як правило, дає час на роздуми під час продажу нерухомості.
4. Будьте обережні із тими сусідами, що надто настирливо радять Вам купити об'єкт. Вони можуть отримувати процент від продажу і бути зацікавленими в здійснені операції.
5. Не соромьтесь запитувати продавця про можливість жити деякий час у будинку до його купівлі. Тоді Ви повніше визначите позитивні і негативні сторони об'єкта.
6. Запитуйте про перспективний план забудови місцевості. Так Ви дізнаєтесь про те, чи планується її забудова малоцінними будівлями або, навіть, щкідливими для проживання.
7. Вимагайте від власника нотаріально завірені документи на нерумість. Адже можлива наявність "хвостів", тоді Вам не уникнути судових тяжб.
8. З'ясуйте, чи є можливість вигідно здавати будівлю в аренду. Запитайте про це, наприклад, сусідів.
9. Обов'язково самі обирайте юристів і нотариусів для перевірки і підписання угод купівлі-продажу. Якщо їх пропонує продавець, то такі спеціалісти не є нейтральними.
10. Поцікавтесь перспективами розвитку місцевості. Якщо ж покупка здійснюється за кордоном, то - про можливий економічний і політичний розвиток країни. Цей фактор значно впливає на ціну об'єкта.

Шановні читачі! Чекаємо на Ваші об'яви щодо купівлі-продажу нерухомості!

Компактний приват-секретер

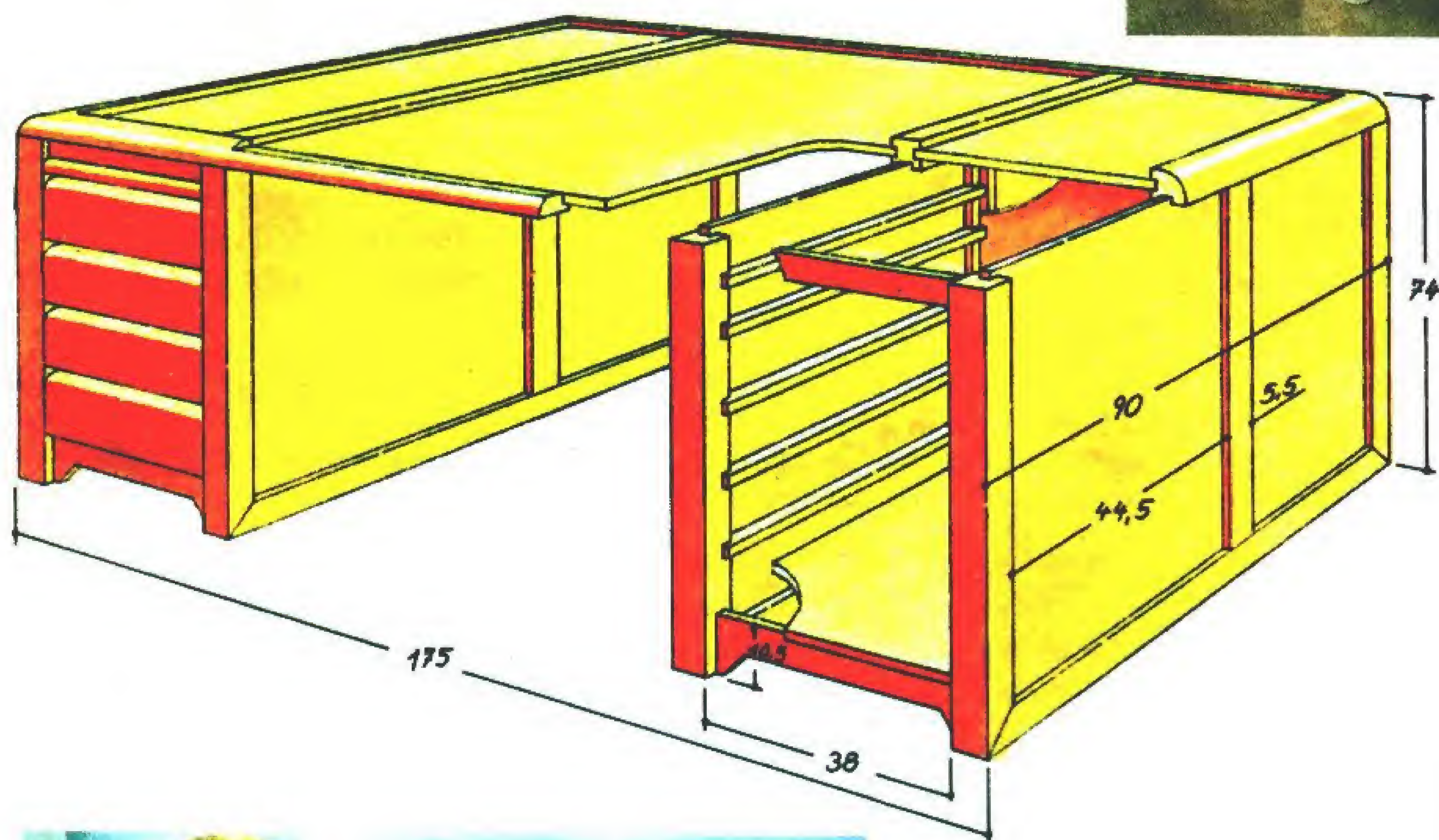
Надзвичайно вдалий для невеликих приміщень, його виготовляють майже повністю з масивної сосни. Товщина рам,цоколя, кришок і різних планок становить 3 см, а перегородок, дверей, відкидних рамок - 2 см. Усю конструкцію секретера будують на досить міцних рамах, елементи яких з'єднують дюбелями і клеєм. Процес виготовлення і розміри зображені на робочих рисунках.

Оригінальний письмовий стіл

для зрілих чоловіків(і не тільки) виготовляють з профільного бруса 5,8 х 5,8 см і соснових дощок товщиною 19 мм. Елементи стола з'єднують за допомогою клею і дерев'яних дюбелів. Кришку стола можна легко знімати, оскільки вона не закріплена нерухомо. Процес виготовлення (рис.1-7) і розміри зображені на робочих рисунках.

Вибираємо чоловіка

Не дружись із чоловіком гнівливим, і не ходи із людиною лютою.
Книга приповістей Соломонових Гл.22, вірш 24

Хоча зараз багато хто говорить, що жінці і одній непогано, дівчата все ж таки мріють вийти заміж, мати сім'ю і бути щасливими. Як же зробити цей крок "туди" так, щоб потім не захотілося "назад"?

Тому найперше, що повинна зробити дівчина - визначитись, якого чоловіка вона хоче. Красеня-коханця або турботливого "таточка", коханого до нестями, але примхливого вічного хлопчика чи ділового партнера на все життя...

Ось деякі ознаки, які допоможуть зрозуміти, буде цей хлопець гарним чоловіком чи навпаки.

Протипоказані всім

1.Якщо чоловік хоч раз підняв руку на жінку, він робитиме це і надалі. Якщо він ображає Вас, кричить, лається, вживаючи ненормативну лексику - не вірте ніяким обіцянкам, не слухайте пояснень, не виніть себе - ідіть від нього.

2.Якщо він знайомий з Вами "менше години", а домагається Вас фізично, мотивуючи це чим завгодно - сміливо і зараз же ідіть геть.

3. Якщо хлопець занадто ревнує, заявляє абсолютні права на Вас, агресивний щодо інших людей - залиште його.

4. Якщо парубок із захопленням розповідає про свого жорстокого батька чи ще когось такого ж - ідіть геть.

5. Якщо Ваш претендент на руку і серце де-небудь у гостях чи на пікніку після випитого проявляє агресивність і жорстокість без особливих причин - це теж попереджувальний дзвіночок. Краще не випробовуйте долю. Адже чудеса на нашій грішній Землі бувають так рідко!

6. Якщо Ваш друг ставиться до Вас поблажливо, як до породистої кішечки, - розвертайтеся в інший бік.

7. Якщо Ваш молодий і фізично здоровий кандидат у чоловіки вважає, що працювати на непрестижній роботі принизливо, а краще зачекати, поки доля посміхнеться, лежачи на дивані - ідіть геть без сумніву, навіть, якщо він Вам дуже подобається. Такий чоловік навряд чи зможе забезпечити сім"ю. Ви ж не хочете життя прожити з вічно безробітним уїдливим "філософом"?

8. Якщо Він рисковий хлопець і через нестачу адреналіну дратує тигра в клітці, чи стрибає з мосту, ганяє на мотоциклі і т.д., то подумайте, наскільки це Вам потрібно. Чи зможете Ви терпіти це не в кіно, а насправді довгі роки? Йому потрібні публіка, друзі, гори, всілякі небезпеки, але не сім"я. Тому - ідіть від нього. Але якщо Вас приваблює життя в атмосфері лікарень після чергової травми коханого, палаток, мокрого одягу і крутого чоловічого аромату - тоді вперед.

Придатні для сімейного життя

1. Молода людина залицяється до Вас не один рік, дотримується патріархальних поглядів на шлюб, не любить внутрішньої розбещеності. Такий партнер дасть щастя дівчині, далекій від фемінізму. До того ж він, як правило, однолюб. Такою ж він бачить і свою обраницю.

2. Хлопець у захваті, як виглядає й готує Ваша мама, із задоволенням грає в шахи з Вашим батьком. Він симпатизує Вашим близьким і Вам не загрожує відлучення від них та різка зміна способу життя.

3. Ваш обранець поспішає додому, щоб вигуляти собаку чи нагодувати кота. У нього закладені риси альтруїзму. У такої людини є доброта, почуття відповідальності, він уміє проявляти турботу.

4. Претендент на Вашу руку й серце захоплюється не тільки Вами, роботою, а й ще чимось (малює, майструє, пише вірші, вирощує помідори тощо). Сімейне життя такого чоловіка буде гармонійним. Негативні емоції він "потопить" у своєму хобі, яке, до речі, може приносити і прибуток.

5. Ви не можете наговоритися зі своїм коханим? Ви обговорюєте безліч речей? Вам не потрібно щебетати, прикидаючись дурненькою, щоб він не почувався ідіотом? Не треба ухилятися від тем, що дратують його чи незрозумілі для нього? Отже ви - люди одного рівня. І це - додаткові шанси для сімейного життя.

***

Прислуховуйтеся до своєї інтуїції, слухайтеся розуму й логіки, непогано довіряти і своїм близьким. Іноді потрібно просто зупинитися й зачекати - і час допоможе побачити свого обранця у правильному світлі. Взагалі, слід думати навіть над тим, що нібито суперечить здоровому глузду.

Т.Пося

Елегантне гофре

1. Відгорніть перший шар серветки вниз від верхнього кута.

2. Складіть гармошкою. Кінчик повинен бути направлений униз.

3. Поставте склянку, щоб зберегти складки, і складіть другий шар.

4. Поверніть серветку так, щоб складки розташовувались вертикально, і складіть її навпіл.

5. Покладіть складену серветку на тарілку для хліба, а поряд із тарілкою - ніж для масла.

Як можна використати стару зубну щітку

Не поспішайте викидати стару зубну щітку, якщо її щетина ще не зовсім зносилась. Вона ще не одноразово послужить вам у господарстві. Баночки з дуже вузьким горлечком, поверхні з глибокою фільонкою, місця навколо різних кнопок (у телефонному апараті, клавіатурі комп'ютера і т.ін.), дрібні металеві деталі, що потребують чищення, - усі ці дрібнички здатні породити великі проблеми. Проте, озброївшись старою зубною щіткою, справитися з цими примхливими речами буде набагато легше.

З її допомогою до блиску відчищаються потемнілі срібні та мельхіорові ложки і виделки.

Шви між плиткою у ванній кімнаті часто уражає цвіль. Кращим інструментом для того, щоб її відмити, є як раз зубна щітка: намильте її і акуратно пройдіться по усім швам, не дуже сильно натискуючи на кольорову затирку.

Бруд з гребінця також зручно видалити зубною щіткою, на яку капнули трохи шампуні. Щетина проникає між зубцями і прекрасно відмиває їх під струмом теплої води. Гребінець - як новий!

Скриньки для голок та швейного приладдя

Якщо ви використали скотч, у вас залишається каркас з картону, який на перший погляд здається ні для чого не потрібний. Але достатньо обтягнути його тканиною, і ви отримаєте оригінальну, навіть витончену скриньку для голок. Виріжте з картону коло, що відповідає діаметру каркаса й обтягніть його тканиною. Так само обтягніть і сам каркас. Потім дно пришийте до стінок потаємним стібками. Отримаєте симпатичну коробочку. Кришкою для неї слугуватиме маленька подушечка. На її верхню частину можна пришити красивий ґудзик, декоративну квіточку або намистинку.

Довіримося природі

Волосся - краса кожної жінки. А для того, щоб воно було завжди здоровим і притягувало погляди чоловіків, треба навчитися добре доглядати за ним. Звичайно, засобів для догляду за волоссям існує безліч. Проте часто-густо від них воно тьмянішає і навіть починає випадати. Щоб цього не сталося, може, краще почати користуватися старими рецептами укладання зачіски.

Досить невеликої кількості пива або нежирного молока, щоб укладка трималася довго, правда, волосся у такому разі швидко забруднюється.

Житній хліб замочіть в окропі, настоюйте 2-3 години, процідіть і ополіскуйте волосся.

Сік лимона (1/2 лимона на склянку води) робить тонке м'яке волосся слухняним і додає йому блиску.

Чудово тримає укладку, особливо на короткому волоссі, відвар з насіння льону.

Секрети апетитного супчику

У курячий бульйон не кладіть лавровий лист - втрачається аромат бульйону.

Під час варки бульйону піну та жир треба знімати, оскільки вони псують його, надають присмаку сала та каламутного відтінку.

Якщо бульйон виявився пересоленим, опустіть у нього півсклянки рису у марлевому мішочку і ще раз прокип'ятіть.

Гарного смаку надає супам зелень пастернаку та петрушки. Їх треба варити разом з корінням.

Рисовий суп буде прозорим, якщо перебраний промитий рис на 3-5 хвилин покласти у киплячу воду, а потім відкинути на сито. Коли вода стече, перекладіть рис у бульйон і варіть до готовності.

Бульйон повинен кипіти на слабкому вогні - від сильного кипіння він стане каламутним.

Якщо ви підігріваєте суп, не допускайте сильного кипіння, оскільки він загустіє, а продукти, що входять до його складу розваряться. Псується вигляд і смак супу.

Щоб смак бульйону був кращим, овочі (моркву та цибулю) треба трохи підпекти й покласти у киплячий бульйон.

Якщо довго варити або довго зберігати суп із макаронними виробами, вони сильно розбухають. Тому такі супи готуйте тільки на один раз.

Чикільова О.І.

№ 4, 2002

Виробничо-практичний журнал

Виходить 6 разів на рік

Засновник і видавець:
КП "Редакція журналу "Дім, сад, город"

Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
Петро Влас

Літературний редактор:
Валентина Кротенко

Верстка, дизайн, макетування:
Яна Дулицька

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку. Передплатний індекс 74453, вартість передплати 1 номера в 2002 році – 2,55 грн. Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" 21871.

Серія регістрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 17 липня, 2002 р.
Тираж 12000 прим. Зам. 0130248
Ціна договірна

Адреса редакції: 02094, Київ-94, вул. Гагаріна, 17а
Тел./факс: 477-73-01; 552-95-11; 552-94-60

Адреса друкарні: комбінат друку видавництва "Преса України", 01047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

Індекс – 74 453

Плани на стор.10

Будинок вишуканої архітектури

Шановні забудовники!

За сприяння журналу "Дім, сад, город" видрукована надзвичайно цікава книжка "Власна оселя: проектування, будівництво, облаштування". Обсяг книги 128 стор. журнального формату, з них 16 стор. кольорових. У виданні узагальнено вітчизняний і зарубіжний досвід проектування і будівництва приватних осель, їх облаштування. Наведені практичні поради допоможуть забудовнику самостійно збудувати дім своєї мрії або, щонайменше, розширити коло своїх знань настільки, щоб можна було під час вибору проекту і зведення будинку спілкуватись із фахівцями на достатньому рівні. Книжка призначена як для забудовників, які зводять оселю своїми руками, так і для тих, хто бере участь у будівництві або наймає відповідних працівників.

Ціна книжки 15 грн.
Для тих, хто замовляє 50 прим. і більше, ціна – 8 грн.

Її можна замовити за адресою:
02094, Київ-94, пр.Гагаріна 17,а,
журнал "Наш дім".
Тел./факс: (044) 552-95-11; (044) 552-94-60

"Наш дім" + "Дім, сад, город" – 21871